

Dansk udgave

Retsforskrifter

61. årgang

2. marts 2018

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/306 af 18. december 2017 om de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af landingsforpligtelsen for så vidt angår fiskeri efter torsk og rødspætte i Østersøen 1
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/307 af 28. februar 2018 om udvidelse af de særlige garantier vedrørende *Salmonella* spp., der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004, til også at omfatte kød af slagtekyllinger (*Gallus gallus*) bestemt til Danmark ⁽¹⁾ 5
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/308 af 1. marts 2018 om fastsættelse af gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU vedrørende formater, skemaer og definitioner til identifikation og videregivelse af oplysninger fra afviklingsmyndighederne med det formål at underrette Den Europæiske Banktilsynsmyndighed om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver ⁽¹⁾ 7
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/309 af 1. marts 2018 om ikke at forny godkendelsen af aktivstoffet propineb, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 ⁽¹⁾ 16
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/310 af 1. marts 2018 om fastsættelse af importtolden for korn gældende fra den 2. marts 2018 19

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

AFGØRELSE

- ★ Rådets afgørelse (EU) 2018/311 af 27. februar 2018 om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i det blandede udvalg, der er nedsat i henhold til aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Aserbajdsjan om lempelse af reglerne for udstedelse af visa, for så vidt angår vedtagelsen af fælles retningslinjer for nævnte aftales gennemførelse 23
- ★ Rådets afgørelse (EU) 2018/312 af 27. februar 2018 om beskikkelse af et medlem af Regionsudvalget efter indstilling fra Kongeriget Spanien 39
- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/313 af 28. februar 2018 om ændring af beslutning 2009/821/EF for så vidt angår listerne over grænsekontrolsteder og veterinær-enheder i Traces (meddelt under nummer C(2018) 1149)⁽¹⁾ 40
- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/314 af 1. marts 2018 om ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 om beskyttelsesforanstaltninger over for udbrud af højpatogen aviær influenza i visse medlemsstater (meddelt under nummer C(2018) 1401)⁽¹⁾ 44

HENSTILLINGER

- ★ Henstilling nr. 1/2017 fra Samarbejdsrådet EU-Armenien af 20. november 2017 om prioriteterne for partnerskabet mellem EU og Armenien [2018/315] 51

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse af Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2017/697 af 4. april 2017 om kompetente nationale myndigheders udøvelse af de valgmuligheder og skøn, der gives i henhold til EU-retten, for så vidt angår mindre signifikante institutter (ECB/2017/9) (EUT L 101 af 13.4.2017) 56
- ★ Berigtigelse til Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2016/2249 af 3. november 2016 om den retlige ramme for bogføring og regnskabsrapportering i Det Europæiske System af Centralbanker (ECB/2016/34) (EUT L 347 af 20.12.2016) 57
- ★ Berigtigelse til Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2017/2081 af 10. oktober 2017 om ændring af afgørelse ECB/2007/7 om de nærmere vilkår for TARGET2-ECB (ECB/2017/30) (EUT L 295 af 14.11.2017) 57
- ★ Berigtigelse af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/2379 af 18. december 2017 om anerkendelse af Canadas rapport med oplysninger om typiske drivhusgasemissioner fra dyrkning af landbrugsråvarer, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF (EUT L 337 af 19.12.2017) 57

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2018/306

af 18. december 2017

om de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af landingsforpligtelsen for så vidt angår fiskeri efter torsk og rødspætte i Østersøen

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1139 af 6. juli 2016 om en flerårig plan for torske-, silde- og brislingebestandene i Østersøen og fiskeriet, der udnytter disse bestande, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1098/2007 ⁽¹⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Målet med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 ⁽²⁾ er gradvis at eliminere udsmid i alt EU-fiskeri, ved at der indføres en landingsforpligtelse for fangster af arter, der er omfattet af fangstbegrænsninger.
- (2) I henhold til artikel 15, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1380/2013 gælder landingsforpligtelsen fra den 1. januar 2015 for fiskeriet efter sild og brisling samt fiskeri til industriformål.
- (3) I henhold til artikel 15, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 1380/2013 gælder landingsforpligtelsen, for så vidt angår fiskeri i Østersøen, der ikke er omfattet af artikel 15, stk. 1, litra a), i samme forordning fra den 1. januar 2015 for arter, der karakteriserer det pågældende fiskeri, og fra den 1. januar 2017 for arter, der er underlagt fangstbegrænsninger. Torsk anses for at være en art, der karakteriserer visse former for fiskeri i Østersøen. Rødspætte fanges primært som bifangst i visse former for fiskeri efter torsk. I henhold til artikel 15, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 1380/2013 gælder landingsforpligtelsen for torsk fra den 1. januar 2015 og for rødspætte fra den 1. januar 2017.
- (4) I artikel 15, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1380/2013 fastsættes det, at hvis der ikke vedtages en flerårig plan for det pågældende fiskeri, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage en plan for udsmid, der på midlertidig basis indeholder de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af landingsforpligtelsen.
- (5) Ved Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1396/2014 ⁽³⁾ fastsættes der en udsmidsplan for fiskeriet efter laks, sild, brisling og torsk i Østersøen. Udsmidsplanen omfatter bl.a. en undtagelse fra landingsforpligtelsen for torsk og laks begrundet i de høje overlevelsesserater, der er påvist for disse arter, jf. artikel 15, stk. 4, litra b), i forordning (EU) nr. 1380/2013. Delegeret forordning (EU) nr. 1396/2014 udløber den 31. december 2017.

⁽¹⁾ EUT L 191 af 15.7.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1396/2014 af 20. oktober 2014 om fastsættelse af en udsmidsplan for Østersøen (EUT L 370 af 30.12.2014, s. 40).

- (6) Ved forordning (EU) 2016/1139 vedtages en flerårig plan for torske-, silde- og brislingebestandene i Østersøen og fiskeriet, der udnytter disse bestande. Den flerårige plan indeholder også bestemmelser, der gælder for rødspættebestandene. Ved artikel 7, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1139 tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage bestemmelser vedrørende landingsforpligtelsen ved hjælp af delegerede retsakter på grundlag af fælles henstillinger, som medlemsstaterne udarbejder i samråd med de relevante rådgivende råd.
- (7) Danmark, Tyskland, Estland, Letland, Litauen, Polen, Finland og Sverige har direkte interesse i spørgsmål vedrørende fiskeriforvaltning i Østersøen. Den 31. maj 2017 forelagde disse medlemsstater en fælles henstilling ⁽¹⁾ for Kommissionen efter høring af Det Rådgivende Råd for Østersøen og indhentning af videnskabelige bidrag fra relevante videnskabelige organer.
- (8) Det foreslås i den fælles henstilling, at den undtagelse fra landingsforpligtelsen for torsk og rødspætte, der er fanget med fælder, tejner/kurve, ruser og bundgarn samt den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse, som er fastsat i forordning (EU) nr. 1396/2014, fortsat bør anvendes efter den 31. december 2017.
- (9) Den fælles henstilling er baseret på videnskabelig dokumentation for høje overlevelsesserater, som det regionale forum for fiskeri i Østersøen (Baltfish) har leveret, og som Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) har gennemgået.
- (10) STECF bemærkede, at det ville være nyttigt at have mere detaljerede oplysninger om rødspætte til rådighed med henblik på at vurdere repræsentativiteten og kvaliteten af skønnet over overlevelsesseraten ved udsmid. STECF konkluderede også, at fordi sådanne redskaber fanger fiskene i et faststående net modsat fangst ved hjælp af indfiltrering eller kroge, kan det med rimelighed antages, at dødeligheden ved anvendelsen af disse redskaber vil være lav.
- (11) De foranstaltninger, der foreslås i den fælles henstilling, er i overensstemmelse med artikel 15, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1380/2013, og de bør derfor i overensstemmelse med samme forordnings artikel 18, stk. 3, indgå i nærværende forordning.
- (12) I henhold til artikel 15, stk. 10, i forordning (EU) nr. 1380/2013 og artikel 7, litra d) i forordning (EU) 2016/1139 kan der fastsættes bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser med det mål for øje at beskytte unge marine organismer. Den mindstereferencetørrelse for torsk på 35 cm, der er indført ved delegeret forordning (EU) nr. 1396/2014 bør fortsat gælde, idet STECF har konkluderet, at der kan være fornuftige biologiske grunde til at fastsætte den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse til 35 cm.
- (13) I forordning (EU) 2016/1139 fastsættes der ikke en tidsbegrænsning for anvendelsen af undtagelser fra landingsforpligtelsen, der er begrundet i en høj overlevelsesserate. Det bør dog sikres, at virkningen af sådanne undtagelser vurderes regelmæssigt på baggrund af den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning. Hvis der fremkommer nye oplysninger, bør undtagelsen revideres i overensstemmelse hermed.
- (14) I henhold til artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) 2016/1139 tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter vedrørende landingsforpligtelsen for en periode på fem år fra den 20. juli 2016. Virkningen af undtagelser fra landingsforpligtelsen, der er begrundet i en høj overlevelsesserate, bør derfor revideres, senest det tredje år, denne forordning finder anvendelse.
- (15) Eftersom delegeret forordning (EU) nr. 1396/2014 udløber den 31. december 2017, bør nærværende forordning anvendes fra den 1. januar 2018 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

Denne forordning fastsætter de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af landingsforpligtelsen for torsk og rødspætte, der fanges i fiskeriet efter sild, brisling og torsk i Østersøen.

⁽¹⁾ »BALTFISH High Level Group Joint Recommendation on the Outline of a Discard Plan for the Baltic Sea« (fælles henstilling fra Baltfish-forumets gruppe på højt niveau om den skitserede udsmidsplan for Østersøen), fremsendt den 31. maj 2017.

*Artikel 2***Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

»Østersøen«: ICES-afsnit IIIb, IIIc og IIId som defineret i bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 218/2009 ⁽¹⁾.

*Artikel 3***Undtagelse begrundet i høj overlevelsrate**

1. Uanset artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 anvendes landingsforpligtelsen ikke for torsk og rødspætte, der er fanget i fælder, tejner/kurve, ruser og bundgarn i fiskeriet efter sild, brisling og torsk.
2. Sådanne arter, der fanges uden kvote eller under den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse med de redskaber, der er omhandlet i stk. 1, genudsættes i havet.

*Artikel 4***Bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser**

Den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse for torsk i Østersøen er 35 cm.

*Artikel 5***Afsluttende bestemmelser**

1. Senest den 1. marts 2019 fremsender medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse oplysninger til Kommissionen, der gør det muligt at vurdere repræsentativiteten og kvaliteten af skønnet over overlevelsrate ved udsnid af rødspætte, der er fanget med fælder, tejner/kurve, ruser og bundgarn.
2. Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) vurderer de i stk. 1 omhandlede oplysninger senest den 1. august 2019.

*Artikel 6***Revision af undtagelser begrundet i høj overlevelsrate**

På baggrund af rådgivning fra STECF evaluerer Kommissionen virkningen af undtagelser begrundet i en høj overlevelsrate for de pågældende bestande og for fiskeriet efter disse bestande, senest i det tredje år, hvor denne forordning finder anvendelse.

*Artikel 7***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2018.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 218/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i det nordøstlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 70).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2018/307**af 28. februar 2018****om udvidelse af de særlige garantier vedrørende *Salmonella* spp., der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004, til også at omfatte kød af slagtekyllinger (*Gallus gallus*) bestemt til Danmark****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 3, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EF) nr. 853/2004 er der fastsat særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer gældende for ledere af fødevarevirksomheder med særlige garantier for visse animalske fødevarer bestemt til det finske og det svenske marked. Fødevarevirksomhedsledere, der agter at markedsføre kød af bestemte dyr i de pågældende medlemsstater, skal således overholde visse bestemmelser vedrørende salmonella. Det fastsættes ligeledes, at sendinger af sådant kød skal ledsages af et handelsdokument, hvorefter det fremgår, at der er foretaget en mikrobiologisk undersøgelse med negativt resultat i overensstemmelse med EU-lovgivningen.
- (2) Derudover er disse særlige garantier præciseret i Kommissionens forordning (EF) nr. 1688/2005 ⁽²⁾, idet der fastsættes særlige regler for udtagning af prøver af sådant kød og mikrobiologiske metoder til undersøgelse af disse prøver. Forordningen indeholder desuden et handelsdokument, der skal ledsage sendinger af kødet.
- (3) Den 5. oktober 2007 indgav Fødevarestyrelsen en ansøgning til Kommissionen om tilladelse til at indføre særlige garantier i Danmark med hensyn til salmonella i kød af slagtekyllinger (*Gallus gallus*) for hele Danmark i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 853/2004. Ansøgningen indeholder en beskrivelse af det danske program for bekæmpelse af salmonella i kød af slagtekyllinger (*Gallus gallus*).
- (4) På et møde den 18. juni 2008 vedtog Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene med retningslinjer for minimumskrav til programmer for bekæmpelse af salmonella, der ligestilles med dem, der er godkendt for Sverige og Finland for så vidt angår kød og æg af *Gallus gallus* »Guidance document on the minimum requirements for Salmonella control programmes to be recognised equivalent to those approved for Sweden and Finland in respect of meat and eggs of *Gallus gallus*« ⁽³⁾ (i det følgende benævnt »retningslinjerne«).
- (5) Det danske program for bekæmpelse af salmonella i kød af slagtekyllinger (*Gallus gallus*) anses for at være ligestillet med det, der er godkendt for Finland og Sverige, og følger retningslinjerne. Forekomsten af salmonella i danske avlsflokke af *Gallus gallus* oversteg imidlertid den øvre grænse, der er foreslået i retningslinjerne, og kunne derfor ikke anses for at være ligestillet med situationen i Finland og Sverige.
- (6) Den 6. februar 2017 indsendte Fødevarestyrelsen data om forekomst af salmonella i avlsflokke under opdræt, voksne avlsfugle, slagtekyllinger og kød af *Gallus gallus* i perioden 2011-2016. Forekomsten i 2015-2016 oversteg ikke de øvre grænser fastsat i retningslinjerne.
- (7) De særlige garantier bør derfor udvides til at omfatte sendinger af kød af slagtekyllinger (*Gallus gallus*) til Danmark. Desuden bør reglerne i forordning (EF) nr. 1688/2005 vedrørende udtagning af prøver af sådant kød, de mikrobiologiske metoder til undersøgelse af prøverne samt handelsdokumentet finde anvendelse på de pågældende sendinger.

⁽¹⁾ EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55.⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1688/2005 af 14. oktober 2005 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 for så vidt angår særlige garantier vedrørende salmonella for sendinger til Finland og Sverige af visse typer kød og æg (EUT L 271 af 15.10.2005, s. 17).⁽³⁾ https://ec.europa.eu/food/sites/food/files/safety/docs/biosafety_food-borne-disease_salmonella_guidance_min-req_eggs-poultry-meat.pdf.

- (8) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Danmark gives tilladelse til at anvende de særlige garantier vedrørende *Salmonella* spp. som omhandlet i artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 853/2004 på sendinger af kød, jf. punkt 1.1 i bilag I til nævnte forordning, af slagtekyllinger (*Gallus gallus*) bestemt til Danmark.

Artikel 2

Sendinger af kød som omhandlet i artikel 1 skal ledsages af et handelsdokument, som er i overensstemmelse med modellen i bilag IV til forordning (EF) nr. 1688/2005.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2018.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2018/308**af 1. marts 2018**

om fastsættelse af gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU vedrørende formater, skemaer og definitioner til identifikation og videregivelse af oplysninger fra afviklingsmyndighederne med det formål at underrette Den Europæiske Banktilsynsmyndighed om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, særlig artikel 45, stk. 17, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Afviklingsmyndighederne har fået til opgave for hvert institut at fastsætte minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (MREL) i overensstemmelse med kravene og procedurerne i artikel 45 i direktiv 2014/59/EU som nærmere præciseret ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450 ⁽²⁾.
- (2) Afviklingsmyndighederne skal i samordning med de kompetente myndigheder i henhold til artikel 45, stk. 16, i direktiv 2014/59/EU underrette Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) om de krav, de har fastsat. De ensartede formater, skemaer og definitioner til identifikation og videregivelse af nævnte oplysninger til EBA bør udformes på en sådan måde, at de letter EBA's overvågning af afgørelser om minimumskrav til MREL og sikrer en meningsfuld vurdering af overensstemmelse i fremgangsmåden i hele Unionen.
- (3) For koncerner, som er underlagt et minimumskrav til MREL på konsolideret grundlag, er det nødvendigt at præcisere, hvilken afviklingsmyndighed der bør videregive oplysninger til EBA om for det første det minimumskrav til MREL, der er fastsat for det berørte moderselskab, og for det andet det minimumskrav til MREL, der finder anvendelse på datterselskaberne, uanset om det er fastsat på grundlag af en fælles afgørelse truffet af koncernafviklingsmyndigheden og den afviklingsmyndighed, der er ansvarlig for datterselskabet på individuelt niveau, eller en afgørelse, der i mangel af en fælles afgørelse er truffet af afviklingsmyndigheden for datterselskabet. For at sikre, at EBA modtager de nødvendige oplysninger om både moderselskabet og datterselskaberne bør der stilles krav til den relevante koncernafviklingsmyndighed om, at den i samordning med den konsoliderende tilsynsmyndighed underretter EBA om både det for det berørte moderselskab på individuelt grundlag fastsatte minimumskrav til MREL og det på konsolideret grundlag fastsatte minimumskrav til MREL, og til de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for koncerndatterselskaber, om, at de i samordning med de kompetente myndigheder underretter EBA om det for hvert institut i deres jurisdiktion fastsatte minimumskrav til MREL.
- (4) For at fremme overensstemmelse i praksis med hensyn til afgørelser om minimumskrav til MREL og styrke EBA's rolle i forbindelse med overvågning bør der fastsættes ensartede indberetningsperioder og frister for afviklingsmyndighedernes videregivelse af oplysninger til EBA.
- (5) Denne forordning er baseret på det udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som EBA har forelagt Kommissionen.
- (6) EBA har afholdt åbne offentlige høringer om det udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele samt anmodet interessentgruppen for banker, der er nedsat i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽³⁾, om en udtalelse —

⁽¹⁾ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450 af 23. maj 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer kriterierne i forbindelse med metoden til fastsættelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (EUT L 237 af 3.9.2016, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Oplysninger i skemaerne

1. Afviklingsmyndighederne skal i samordning med de kompetente myndigheder underrette EBA om det for hvert institut i deres jurisdiktion i henhold til det i artikel 45, stk. 16, i direktiv 2014/59/EU fastsatte minimumskrav til MREL, og, hvis det er relevant, det i nævnte direktivs artikel 45, stk. 13 fastsatte krav på individuelt eller konsolideret grundlag, og videregive de oplysninger til EBA, som er anført i skemaerne i bilag I og II til denne forordning.
2. Afviklingsmyndighederne skal i samordning med de kompetente myndigheder for institutter, der tilhører en koncern, som er underlagt et minimumskrav til MREL på konsolideret grundlag, også videregive de oplysninger til EBA, som er anført i skemaet i bilag III.
3. Afviklingsmyndighederne skal med henblik på stk. 1 og 2, hvis krævet i skemaet i bilag II, angive kvalitative oplysninger, som bedst muligt forklarer grundene til de afgørelser, der er truffet om minimumskrav til MREL, herunder, hvis det er relevant, henvisninger til individuelle afviklingsplaner eller koncernafviklingsplaner, offentlige beslutninger eller politikerkklæringer fra afviklingsmyndigheden eller andre støttedokumenter.
4. De udtryk, der anvendes i bilag II, skal have den samme betydning som i de bestemmelser, der henvises til i den relevante kolonne i tabellen i nævnte bilag.

Artikel 2

Forenklet indberetningskrav for institutter med dispensation og institutter, hvis rekapitalisering svarer til nul

1. Uanset denne forordnings stk. 1 skal afviklingsmyndighederne for de institutter, som i henhold til artikel 45, stk. 11 eller 12, i direktiv 2014/59/EU har dispensation fra anvendelsen af minimumskravet til MREL, videregive de oplysninger til EBA, som er anført i skemaet i bilag I og i kolonne 10-90 i bilag II, og for institutter, der tilhører en koncern, som er underlagt et minimumskrav til MREL på konsolideret grundlag, de oplysninger, der er anført i bilag III til denne forordning.
2. Uanset denne forordnings stk. 1 skal afviklingsmyndighederne for de institutter, for hvilke rekapitaliseringen i henhold til artikel 2, stk. 2, i delegeret forordning (EU) 2016/1450 svarer til nul, videregive de oplysninger til EBA, som er anført i skemaet i bilag I og i kolonne 10-120 i bilag II, og for institutter, der tilhører en koncern, som er underlagt et minimumskrav til MREL på konsolideret grundlag, de oplysninger, der er anført i bilag III til denne forordning.

Artikel 3

Indberetningsmyndighed for koncerner

For koncerner, som er underlagt et minimumskrav til MREL på konsolideret grundlag, indberettes de i artikel 1 og 2 omhandlede oplysninger på følgende måde:

- a) den relevante koncernafviklingsmyndighed skal i samordning med den konsoliderende tilsynsmyndighed for det moderselskab i Unionen eller det moderselskab, der er omhandlet i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 ⁽¹⁾, underrette EBA både om minimumskravet til MREL fastsat på individuelt grundlag og minimumskravet til MREL fastsat på konsolideret grundlag.
- b) de relevante afviklingsmyndigheder skal i samordning med den kompetente myndighed underrette EBA om det minimumskrav til MREL, der skal anvendes på koncerndatterselskaberne i deres jurisdiktion på individuelt grundlag.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

*Artikel 4***Indberetningsperioder og frister**

1. Afviklingsmyndighederne skal videregive de oplysninger, der er omhandlet i artikel 1, uden unødigt ophold, når afgørelsen om fastsættelse af minimumskravet til MREL er truffet eller opdateret.
2. Afviklingsmyndighederne skal videregive de oplysninger, der er omhandlet i artikel 2, for det minimumskrav til MREL, der fastsættes og finder anvendelse pr. 1. april hvert år, senest den 30. april i det samme år.

*Artikel 5***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. marts 2018.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG I

Oplysninger om den indberettende afviklingsmyndighed

Den indberettende afviklingsmyndighed	
Indberetningsfrist	
Kontaktperson	
	Navn
	E-mail
	Tlf.
Generelle bemærkninger (hvis relevant)	

BILAG II

Oplysninger om MREL

Obligatorisk								Forenklet indberetningsskema (hvis 90 er »ja«)			
Udfyldes for alle institutter								For institutter, for hvilke rekapitaliseringen svarer til nul ved anvendelse af artikel 2, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450			
Retsgrundlag	Artikel 45, stk. 7 og 8, i direktiv 2014/59/EU eller artikel 12, stk. 8, i forordning (EU) nr. 806/2014	Generelle oplysninger				Artikel 45, stk. 11 og 12, i direktiv 2014/59/EU eller artikel 12, stk. 10, i forordning (EU) nr. 806/2014		Forenklet indberetningsskema (hvis relevant)	Artikel 1, stk. 4, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/962	Artikel 1, stk. 4, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450	Artikel 1, stk. 5, litra b), nr. i), og/eller artikel 1, stk. 5, litra b), nr. ii), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450
Identifikationskode for juridiske enheder (LEI-kode)	Konsolideret eller individuelt krav?	Enhedens navn	Medlemsstat, hvor selskab er stiftet	Er den indberettende afviklingsmyndighed koncernafviklingsmyndigheden?	Dato for afgørelse om MREL eller afgørelse om dispensation	Har afviklingsmyndigheden givet dispensation fra kravet om anvendelse af MREL?	Noter	Forenklet indberetningsskema (hvis relevant)	Kategori institut (hvis relevant)	MREL svarer til standardtabsabsorbering?	Typer justeringer af tabsabsorbering (hvis relevant)
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

Ikke obligatorisk for institutter, for hvilke rekapitaliseringen svarer til nul ved anvendelse af artikel 2, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450

Type krav	Samlede forpligtelser og kapitalgrundlag		Samlede risikoeksponering				Nævner i gearingsgraden				Tabsabsorbering							
Artikel 45, stk. 9 og 10, i direktiv 2014/59/EU	Artikel 7, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450		Artikel 2, stk. 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450 og artikel 92, stk. 3 og 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽¹⁾				Artikel 2, stk. 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450 og artikel 429, stk. 4-11, i forordning (EU) nr. 575/2013				Artikel 1, stk. 4, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450	Artikel 1, stk. 5, litra b), nr. i), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450			Artikel 1, stk. 5, litra b), nr. ii), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450			
MREL fastsat ved fælles afgørelse	Nuværende	Referencdato for indberetning af post 140	Nuværende	Referencdato for indberetning af post 160	Skønnet efter afvikling	Noter	Nuværende	Referencdato for indberetning af post 200	Formodet efter afvikling	Noter	Standardtabsabsorbering i henhold til artikel 1, stk. 4, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450	Opadgående justering	Type eller typer opadgående justeringer	Noter	Nedadgående justering	Type eller typer nedadgående justeringer	Noter	I alt (240 + 250 + 280)
130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

Ikke obligatorisk for institutter, for hvilke rekapitaliseringen svarer til nul ved anvendelse af artikel 2, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450															
Rekapitalisering									Justeringer vedrørende hindringer for afvikling, størrelse, systemiske risici og bidrag til indskudsgarantiordning						
Artikel 2, stk. 5 og 6, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450	Artikel 2, stk. 7 og 8, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450	Artikel 2, stk. 8, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450		Artikel 2, stk. 9, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450		Artikel 2, stk. 10, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450			Artikel 3 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450		Artikel 5 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450		Artikel 6 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450		
For at opfylde kravene til tilladelse	Supplerende standardbeløb, som er tilstrækkeligt til at opretholde markedets tillid ved at opfylde kravet om buffere	Justering for at opretholde markedets tillid efter sammenligning med peer-koncern	Noter	Nedadgående justering i betragtning af de oplysninger, som er indhentet hos den kompetente myndighed om instituttets forretningsmodel, finansieringsmodel og overordnede risikoprofil	Noter	Justering af kolonne 330 for koncerndataterselskaber	Noter	I alt (320 + 330 + 340 + 360 + 380)	For udelukkelse fra bail-in	Noter	For størrelse og systemisk risiko	Noter	Indskudsgarantiordningens bidrag til finansiering af afvikling	Noter	I alt (410 + 430 + 450)
320	330	340	350	360	370	380	390	400	410	420	430	440	450	460	470

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

Ikke obligatorisk for institutter, for hvilke rekapitaliseringen svarer til nul ved anvendelse af artikel 2, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450														
Kombineret vurdering af MREL				Overgangsordninger og ordninger efter afvikling (hvis relevant)										
Artikel 7, stk. 1, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450	Artikel 7, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450	Artikel 45, stk. 13, i direktiv 2014/59/EU		Artikel 8 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450	Artikel 8, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450									
I alt (310 + 400 + 470)	MREL i % af samlede forpligtelser og kapitalgrundlag (480 / 140)	Procent af MREL, som skal opfyldes ved hjælp af kontraktlige bail-in-instrumenter	Dato, hvor kravet i 490 skal være opfyldt	Type overgangsordninger	Planlagt MREL (i % af samlede forpligtelser og kapitalgrundlag)	Forventet anvendelsesdato	Planlagt MREL (i % af samlede forpligtelser og kapitalgrundlag)	Forventet anvendelsesdato	Planlagt MREL (i % af samlede forpligtelser og kapitalgrundlag)	Forventet anvendelsesdato	Planlagt MREL (i % af samlede forpligtelser og kapitalgrundlag)	Forventet anvendelsesdato	Regnskabsregler	
480	490	500	510	520	530	540	550	560	570	580	590	600	610	

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

MREL (beliggenhed)

Institut			Øverste moderselskab			Moderselskab i Unionen			Relevanteøverste moderselskab		
Identifikationskode for juridiske enheder (LEI-kode)	Enhedens navn	Medlemsstat, hvor selskabet er stiftet	LEI-kode	Enhedens navn	Land, hvor selskabet er stiftet	LEI-kode	Enhedens navn	Medlemsstat, hvor selskabet er stiftet	LEI-kode	Enhedens navn	Land, hvor selskabet er stiftet

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2018/309**af 1. marts 2018****om ikke at forny godkendelsen af aktivstoffet propineb, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 20, stk. 1, og artikel 78, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Kommissionens direktiv 2003/39/EF ⁽²⁾ blev propineb optaget som aktivstof i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽³⁾.
- (2) Aktivstoffer, der er opført i bilag I til direktiv 91/414/EØF, betragtes som godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009 og er opført i del A i bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 ⁽⁴⁾.
- (3) Godkendelsen af aktivstoffet propineb, jf. del A i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011, udløber den 31. januar 2019.
- (4) Der blev i overensstemmelse med artikel 1 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 844/2012 ⁽⁵⁾ indgivet en ansøgning om fornyelse af godkendelsen af propineb inden for den tidsfrist, der er fastsat i nævnte artikel.
- (5) Ansøgeren fremlagde de supplerende dossierer, som kræves i henhold til artikel 6 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 844/2012. Den rapporterende medlemsstat fandt, at ansøgningen var fuldstændig.
- (6) Den rapporterende medlemsstat udarbejdede en vurderingsrapport vedrørende fornyelse i samråd med den medrapporterende medlemsstat og forelagde den for Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »autoriteten«) og Kommissionen den 1. oktober 2015.
- (7) Autoriteten fremsendte vurderingsrapporten vedrørende fornyelse til ansøgeren og medlemsstaterne, således at de kunne fremsætte bemærkninger hertil, og videresendte de modtagne bemærkninger til Kommissionen. Autoriteten gjorde desuden det supplerende resumé af dossieret tilgængeligt for offentligheden.
- (8) Den 15. november 2016 fremsendte autoriteten sin konklusion ⁽⁶⁾ om, hvorvidt propineb kan forventes at opfylde godkendelseskriterierne i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1107/2009, til Kommissionen. Autoriteten konkluderede, at der for vegetabiliske og animalske produkter ikke kan foretages en vurdering af risikoen for forbrugerne ved indtag via kosten. Det var på baggrund af de tilgængelige data i dossieret ikke muligt at afslutte vurderingen af relevante metabolitter af propineb.

⁽¹⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Kommissionens direktiv 2003/39/EF af 15. maj 2003 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage propineb og propyzamid som aktive stoffer (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 30).⁽³⁾ Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1).⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 af 25. maj 2011 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 for så vidt angår listen over godkendte aktivstoffer (EUT L 153 af 11.6.2011, s. 1).⁽⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 844/2012 af 18. september 2012 om fastsættelse af de fornødne bestemmelser til gennemførelse af fornyelsesproceduren for aktivstoffer, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EUT L 252 af 19.9.2012, s. 26).⁽⁶⁾ Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA), 2016. Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance propineb. *EFSA Journal* 2016;14(11):4605, 26 s. doi:10.2903/j.efsa.2016.4605.

- (9) Autoriteten understregede desuden, at propineb udgør et kritisk problem på grund af de hormonforstyrrende egenskaber ved den relevante metabolit 4-methylimidazolidin-2-thion (PTU), som er klassificeret som reproduktionsstoksiske i kategori 2 og har skjoldbruskkirtlen som målorgan for toksicitet.
- (10) Autoriteten kunne endvidere ikke afslutte vurderingen af risikoen for honningbiyngel og konkluderede, at det ikke kunne udelukkes, at propineb udgør en høj risiko for honningbiyngels udvikling.
- (11) Kommissionen opfordrede ansøgeren til at fremsætte bemærkninger til EFSA's konklusion. Derudover opfordrede Kommissionen i henhold til artikel 14, stk. 1, tredje afsnit, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 844/2012 ansøgeren til at fremsætte sine bemærkninger til udkastet til vurderingsrapport vedrørende fornyelse. Ansøgeren fremsatte sine bemærkninger, som er blevet nøje gennemgået.
- (12) Selv med de af ansøgeren fremsatte argumenter kan problemerne vedrørende stoffet imidlertid ikke siges at være løst.
- (13) På baggrund af de konstaterede risici kan det ikke fastslås, at godkendelseskriterierne i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1107/2009 er opfyldt for så vidt angår en eller flere repræsentative anvendelser af mindst ét plantebeskyttelsesmiddel. Godkendelsen af aktivstoffet propineb bør derfor ikke fornyes, jf. artikel 20, stk. 1, litra b), i nævnte forordning.
- (14) Gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 bør derfor ændres.
- (15) Medlemsstaterne bør have tilstrækkelig tid til at tilbagekalde godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder propineb.
- (16) For plantebeskyttelsesmidler, der indeholder propineb, og for hvilke medlemsstaterne bevilger en afviklingsperiode i henhold til artikel 46 i forordning (EF) nr. 1107/2009, bør en sådan periode udløbe senest den 22. juni 2019.
- (17) Udløbsdatoen for propineb blev ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/84 ⁽¹⁾ forlænget til den 31. januar 2019 for at gøre det muligt at afslutte fornyelsesprocessen, inden godkendelsen af stoffet udløber. Da der er truffet en afgørelse forud for den forlængede udløbsdato, bør nærværende forordning finde anvendelse hurtigst muligt.
- (18) Denne forordning er ikke til hinder for, at der kan indgives en ny ansøgning vedrørende godkendelse af propineb i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 1107/2009.
- (19) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ikke-fornyelse af aktivstoffets godkendelse

Godkendelsen af aktivstoffet propineb fornyes ikke.

Artikel 2

Ændringer af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011

I del A i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 udgår række 54 om propineb.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/84 af 19. januar 2018 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår forlængelse af godkendelsesperioderne for aktivstofferne chlorpyrifos, chlorpyrifos-methyl, clothianidin, kobberforbindelser, dimoxystrobin, mancozeb, mecoprop-P, metiram, oxamyl, pethoxamid, propiconazol, propineb, propyzamid, pyraclostrobin og zoxamid (EUT L 16 af 20.1.2018, s. 8).

*Artikel 3***Overgangsforanstaltninger**

Medlemsstaterne tilbagekalder godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder propineb som aktivstof, senest den 22. juni 2018.

*Artikel 4***Afviklingsperiode**

Eventuelle afviklingsperioder, som medlemsstaterne bevilger i henhold til artikel 46 i forordning (EF) nr. 1107/2009, skal være så korte som muligt og udløbe senest den 22. juni 2019.

*Artikel 5***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. marts 2018.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2018/310**af 1. marts 2018****om fastsættelse af importtolden for korn gældende fra den 2. marts 2018**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, særlig artikel 183, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 1, stk. 1, i Kommissionens forordning (EU) nr. 642/2010 ⁽²⁾ er importtolden for produkter henhørende under KN-kode 1001 11 00, 1001 19 00, ex 1001 91 20 [blød hvede, til udsæd], ex 1001 99 00 [blød hvede af høj kvalitet, undtagen til udsæd], 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 og 1007 90 00 lig med interventionsprisen for sådanne produkter ved import forhøjet med 55 % minus cif-importprisen for den pågældende sending. Denne told kan dog ikke overstige toldsatsen i den fælles toldtarif.
- (2) Ifølge artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) nr. 642/2010 skal der med henblik på beregning af importtolden som omhandlet i nævnte artikels stk. 1 regelmæssigt fastsættes repræsentative cif-importpriser for de pågældende produkter.
- (3) Ifølge artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) nr. 642/2010 er den pris, der skal anvendes ved beregning af importtolden for de produkter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i nævnte forordning, den daglige repræsentative cif-importpris fastlagt efter metoden i nævnte forordnings artikel 5.
- (4) Importtolden for produkter med oprindelse i Canada og henhørende under KN-kode 1001 11 00, 1001 19 00, ex 1001 99 00 [blød hvede af høj kvalitet, undtagen til udsæd], 1002 10 00 og 1002 90 00 beregnes fra den 21. september 2017 i henhold til artikel 2, stk. 5, i forordning (EU) nr. 642/2010.
- (5) Importtolden bør fastsættes for perioden fra den 2. marts 2018 og gælde, indtil en ny importtold træder i kraft.
- (6) Denne forordning bør træde i kraft på datoen for offentliggørelsen, jf. artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) nr. 642/2010 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Med virkning fra den 2. marts 2018 er importtolden for korn som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning (EU) nr. 642/2010 fastsat i bilag I til nærværende forordning på grundlag af elementerne i bilag II.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 642/2010 af 20. juli 2010 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår importtold for korn (EUT L 187 af 21.7.2010, s. 5).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. marts 2018.

På Kommissionens vegne

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør

*Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af
Landdistrikter*

BILAG I

<i>Importtold for produkter omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning (EU) nr. 642/2010 gældende fra den 2. marts 2018</i>		
KN-kode	Varebeskrivelse	Importtold ⁽¹⁾ ⁽²⁾ (EUR/ton)
1001 11 00	BLØD HVEDE, til udsæd	0,00
1001 19 00	HÅRD HVEDE af høj kvalitet, undtagen til udsæd	0,00
	af mellemkvalitet, undtagen til udsæd	0,00
	af lav kvalitet, undtagen til udsæd	0,00
ex 1001 91 20	BLØD HVEDE, til udsæd	0,00
ex 1001 99 00	BLØD HVEDE af høj kvalitet, undtagen til udsæd	0,00
1002 10 00	RUG, til udsæd	0,56
1002 90 00	RUG, undtagen til udsæd	0,56
1005 10 90	MAJS til udsæd, undtagen hybridmajs	0,56
1005 90 00	MAJS, undtagen til udsæd ⁽³⁾	0,56
1007 10 90	SORGHUM, undtagen hybridsorghum til udsæd	0,56
1007 90 00	SORGHUM, undtagen til udsæd	0,56

⁽¹⁾ Importøren kan i henhold til artikel 2, stk. 4, i forordning (EU) nr. 642/2010 opnå en nedsættelse af tolden på:

— 3 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet (på den anden side af Gibraltarstrædet) eller ved Sortehavet, og hvis varen ankommer til EU over Atlanterhavet eller via Suezkanalen

— 2 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig i Danmark, Estland, Irland, Letland, Litauen, Polen, Finland, Sverige, Det Forenede Kongerige eller på Den Iberiske Halvø Atlanterhavskyst, og hvis varen ankommer til EU fra Atlanterhavet.

⁽²⁾ Importtolden for produkter med oprindelse i Canada og henhørende under KN-kode 1001 11 00, 1001 19 00, ex 1001 99 00 [blød hvede af høj kvalitet, undtagen til udsæd], 1002 10 00 og 1002 90 00 beregnes i henhold til artikel 2, stk. 5, i forordning (EU) nr. 642/2010.

⁽³⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 24 EUR/t, når betingelserne i artikel 3 i forordning (EU) nr. 642/2010 opfyldes.

BILAG II

ELEMENTER TIL BEREGNING AF TOLDEN, JF. BILAG I

1. Gennemsnit for den referenceperiode, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) nr. 642/2010:

(EUR/ton)

	Blød hvede ⁽¹⁾	Majs
Børs	Minneapolis	Chicago
Notering	193,300	117,450
Præmie for Golfen	84,902	21,549
Præmie for De Store Søer	—	—

(¹) Positiv præmie på 14 EUR/t indbefattet (artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) nr. 642/2010).

2. Gennemsnit for den referenceperiode, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) nr. 642/2010:

Fragtomkostninger: Mexicanske Golf-Rotterdam	17,471 EUR/ton
Fragtomkostninger: De Store Søer-Rotterdam	— EUR/ton

AFGØRELSE

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2018/311

af 27. februar 2018

om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i det blandede udvalg, der er nedsat i henhold til aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Aserbajdsjan om lempelse af reglerne for udstedelse af visa, for så vidt angår vedtagelsen af fælles retningslinjer for nævnte aftales gennemførelse

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra a), sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til Rådets afgørelse 2014/242/EU af 14. april 2014 om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Aserbajdsjan om lempelse af reglerne for udstedelse af visa ⁽¹⁾,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved artikel 12 i aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Aserbajdsjan om lempelse af reglerne for udstedelse af visa ⁽²⁾ («aftalen») blev der nedsat et blandet udvalg («det blandede udvalg»). I artiklen foreskrives det navnlig, at det blandede udvalg skal føre tilsyn med aftalens gennemførelse.
- (2) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 ⁽³⁾ blev der fastsat procedurer og betingelser for udstedelse af visa til transit gennem eller forventede ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage for en periode på 180 dage.
- (3) Der er behov for fælles retningslinjer for at sikre en fuldt ud ensartet gennemførelse af aftalen af medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer og for at præcisere forholdet mellem aftalens bestemmelser og de bestemmelser i aftaleparternes lovgivning, der fortsat finder anvendelse for visumspørgsmål, som ikke er omfattet af aftalen.
- (4) Det er hensigtsmæssigt, at fastlægge den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i det blandede udvalg for så vidt angår vedtagelsen af fælles retningslinjer for aftalens gennemførelse.
- (5) Nærværende afgørelse udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF ⁽⁴⁾; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af nærværende afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (6) Nærværende afgørelse udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ⁽⁵⁾; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af nærværende afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (7) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

⁽¹⁾ EUT L 128 af 30.4.2014, s. 47.

⁽²⁾ EUT L 128 af 30.4.2014, s. 49.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, som på Den Europæiske Unions vegne skal indtages i det blandede udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 12 i aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Aserbajdsjan om lempelse af reglerne for udstedelse af visa, for så vidt angår vedtagelsen af fælles retningslinjer for nævnte aftales gennemførelse, baseres på det udkast til det blandede udvalgs afgørelse, der er knyttet til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2018.

På Rådets vegne
E. ZAHARIEVA
Formand

UDKAST TIL

**AFGØRELSE Nr. .../201... VEDTAGET AF DET BLANDEDE UDVALG, DER ER NEDSAT
I HENHOLD TIL AFTALEN MELLEM DEN EUROPÆISKE UNION OG REPUBLIKKEN
ASERBAJDSJAN OM LEMPELSE AF REGLERNE FOR UDSTEDELSE AF VISA****af ...****for så vidt angår vedtagelsen af fælles retningslinjer for nævnte aftales gennemførelse**

DET BLANDEDE UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Aserbajdsjan om lempelse af reglerne for udstedelse af visa ⁽¹⁾ (»aftalen«), særlig artikel 12, og

ud fra den betragtning, at aftalen trådte i kraft den 1. september 2014 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

De fælles retningslinjer for gennemførelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Aserbajdsjan om lempelse af reglerne for udstedelse af visa er fastsat i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i ..., den ...

*På Den Europæiske Unions vegne**På vegne af Republikken Aserbajdsjan*

⁽¹⁾ EUT L 128 af 30.4.2014, s. 49.

BILAG

FÆLLES RETNINGSLINJER FOR GENNEMFØRELSEN AF AFTALEN MELLEM DEN EUROPÆISKE UNION OG REPUBLIKKEN ASERBAJDSJAN OM LEMPELSE AF REGLERNE FOR UDSTEDELSE AF VISA

Formålet med aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Aserbajdsjan om lempelse af reglerne for udstedelse af visa (»aftalen«), som trådte i kraft den 1. september 2014, er på basis af princippet om gensidighed at lette udstedelsen af visa til EU-borgere og statsborgere i Republikken Aserbajdsjan for et forventet ophold på højst 90 dage for hver periode på 180 dage.

Aftalen fastsætter på basis af princippet om gensidighed retligt bindende rettigheder og forpligtelser med henblik på at lette procedurerne for udstedelsen af visa til EU-borgere og statsborgere i Republikken Aserbajdsjan.

Disse retningslinjer, der er vedtaget af det i henhold til aftalens artikel 12 nedsatte blandede udvalg (»det blandede udvalg«), har til formål at sikre en harmoniseret gennemførelse af aftalen i EU-medlemsstaternes (»medlemsstaternes«) og Republikken Aserbajdsjans diplomatiske og konsulære repræsentationer. Retningslinjerne er ikke en del af aftalen og derfor ikke retligt bindende. Det anbefales dog stærkt, at diplomatisk og konsulært personale følger dem konsekvent, når de gennemfører aftalen.

Det er hensigten, at disse retningslinjer skal opdateres i lyset af erfaringerne med aftalens gennemførelse under det blandede udvalgs ansvar.

For at sikre en fortsat og harmoniseret gennemførelse af aftalen og i overensstemmelse med forretningsordenen for det blandede udvalg vedrørende lempelse af reglerne for visa har parterne aftalt at holde uformel kontakt mellem de formelle møder i det blandede udvalg for at behandle hastende anliggender. På det efterfølgende møde i det blandede udvalg vil der blive fremlagt udførlige redegørelser om disse anliggender og de uformelle kontakter.

I. GENERELLE ANLIGGENDER

1.1. Formål og anvendelsesområde

Aftalens artikel 1 har følgende ordlyd: »Formålet med denne aftale er på basis af gensidighed at lempe reglerne for udstedelse af visa til statsborgere i Den Europæiske Union og Republikken Aserbajdsjan til et planlagt ophold på højst 90 dage for hver periode på 180 dage.«

Aftalen finder anvendelse på alle statsborgere i Unionen og i Republikken Aserbajdsjan, som ansøger om et visum til kortvarigt ophold, uanset hvilket land de bor i.

Aftalen finder ikke anvendelse på statsløse personer, der er indehavere af en opholdstilladelse, som er udstedt af en medlemsstat eller Republikken Aserbajdsjan. Denne personkategori er omfattet af reglerne i gældende EU-ret på visumområdet og af Republikken Aserbajdsjans nationale regler.

1.2. Aftalens anvendelsesområde

Aftalens artikel 2 har følgende ordlyd:

»1. De i denne aftale indeholdte bestemmelser om lempelse af visumreglerne finder kun anvendelse på statsborgere i Den Europæiske Union og Republikken Aserbajdsjan i det omfang, de ikke er fritaget for visumpligt i henhold til Republikken Aserbajdsjans, Unionens eller medlemsstaternes lovgivning eller andre internationale aftaler.

2. Republikken Aserbajdsjans eller medlemsstaternes eller Unionens lovgivning finder anvendelse på spørgsmål, der ikke er omfattet af denne aftale, bl.a. afslag på visumansøgninger, anerkendelse af rejседokumenter, dokumentation for tilstrækkelige subsistensmidler, nægtelse af indrejse og udsendelsesforanstaltninger.«

Uden at dette berører aftalens artikel 10 (som foreskriver fritagelse for visumpligt for statsborgere i Unionen og Republikken Aserbajdsjan, der er indehavere af gyldige diplomater), påvirker aftalen ikke de eksisterende regler om visumpligt og visumfritagelse. Medlemsstaterne har f.eks. i medfør af artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 ⁽¹⁾ mulighed for blandt andre personkategorier at fritage besætningen på civile luftfartøjer eller skibe for visumpligt.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1).

Det bør i denne forbindelse tilføjes, at alle Schengenmedlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 21 i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser ⁽¹⁾ skal anerkende visa til længerevarende ophold og opholdstilladelser, som de øvrige stater har udstedt, som gyldige til korte ophold på deres respektive områder. Alle Schengenmedlemsstater anerkender opholdstilladelser, D-visa og visa til kortvarigt ophold fra associerede Schengenlande til indrejse og kortvarigt ophold og vice versa.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 ⁽²⁾ (»visumkodeksen«) finder anvendelse på alle anliggender, som ikke er omfattet af aftalen, såsom fastlæggelsen af, hvilken Schengenmedlemsstat der er ansvarlig for at behandle en visumansøgning, begrundelsen for at afslå at udstede et visum, retten til at klage over et afslag eller de generelle bestemmelser om den personlige samtale med visumansøgeren og alle relevante oplysninger i forbindelse med visumansøgningen. Derudover finder Schengenreglerne, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 ⁽³⁾, (dvs. nægtelse af indrejse på medlemsstatens område, dokumentation for tilstrækkelige subsistensmidler osv.) og, hvor det er relevant, national ret (f.eks. anerkendelse af rejsedokumenter, udsendelsesforanstaltninger osv.) også fortsat anvendelse på anliggender, som ikke er omfattet af aftalen, såsom på anerkendelsen af rejsedokumenter, dokumentation for tilstrækkelige subsistensmidler, nægtelse af indrejse medlemsstaternes område og udsendelsesforanstaltninger.

Selv hvis betingelserne i aftalen er opfyldt, f.eks. med hensyn til visumansøgerens fremlæggelse af dokumentation for rejsens formål for kategorierne i aftalens artikel 4, kan udstedelse af visa stadig afslås, hvis betingelserne i artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 (»Schengengrænsekodeksen«) ikke er opfyldt, dvs. hvis personen ikke er i besiddelse af et gyldigt rejsedokument, er indberettet i Schengeninformations-systemet (SIS) som uønsket eller betragtes som en trussel mod den offentlige orden, den indre sikkerhed osv.

Anden fleksibilitet i forbindelse med udstedelsen af visa, som fremgår af visumkodeksen, finder fortsat anvendelse. F.eks. kan visa til flere indrejser med en lang gyldighedsperiode — op til fem år — udstedes til andre personkategorier end dem, der er nævnt i aftalens artikel 5, hvis betingelserne i visumkodeksens artikel 24 er opfyldt. Tilsvarende finder bestemmelserne om gebyrfritagelse eller gebyrnedsettelse i visumkodeksens artikel 16, stk. 5 og 6, fortsat anvendelse.

Hvad angår Republikken Aserbajdsjan, finder udlændingeloven ⁽⁴⁾ og andre tilsvarende normative retsakter, der er gældende i Republikken Aserbajdsjan, anvendelse på alle anliggender, som ikke er omfattet af aftalen, såsom begrundelsen for at afslå at udstede et visum, retten til at klage over et afslag, den almindelige regel om en personlig samtale med ansøgeren og fremskaffelse af oplysninger i forbindelse med ansøgningen om visum, anerkendelse af rejsedokumenter, dokumentation for tilstrækkelige subsistensmidler, nægtelse af indrejse i Republikken Aserbajdsjan samt udsendelsesforanstaltninger.

Anden fleksibilitet i forbindelse med udstedelsen af visa, som er tilladt efter Republikken Aserbajdsjans nationale lovgivning, finder fortsat anvendelse, hvis der er tale om en gunstigere ordning for ansøgeren. F.eks. finder bestemmelserne i artikel 17, stk. 2, i Republikken Aserbajdsjans lov om »statsgebyrer«, der gør det muligt at give afkald på visumgebyret, og Republikken Aserbajdsjans udlændingelovs artikel 38, der giver mulighed for udstedelse af elektroniske visa, fortsat anvendelse.

Selv hvis betingelserne i aftalen er opfyldt, f.eks. hvis visumansøgeren fremlægger dokumentation for rejsens formål for så vidt angår de personkategorier, der er omhandlet i artikel 4, kan udstedelse af visa stadig afslås, hvis betingelserne i Republikken Aserbajdsjans udlændingelovs artikel 36 (undtagen artikel 36.1.7) ikke er opfyldt, eller der foreligger omstændigheder som opregnet i Republikkens Aserbajdsjans udlændingelovs artikel 16.

1.3. Visumtyper, der er omfattet af aftalens anvendelsesområde

I aftalens artikel 3, litra d), defineres »visum« som en »tilladelse udstedt af en medlemsstat eller Republikken Aserbajdsjan med henblik på transit gennem eller forventet ophold på medlemsstaternes eller Republikken Aserbajdsjans område af en varighed på højst 90 dage for hver given periode på 180 dage«.

⁽¹⁾ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage visumkodeks (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Republikken Aserbajdsjans udlændingelov blev vedtaget ved lov nr. 713-IVQ den 2. juli 2013 og trådte i kraft den 1. august 2013.

De lempelser, der er fastsat i aftalen, gælder både ensartede visa med gyldighed på medlemsstaternes fulde område og visa med begrænset territorial gyldighed.

De lempelser, der er fastsat i aftalen, finder anvendelse for alle visa, der er omfattet af kapitel 5 i Republikken Aserbajdsjans udlændingelov.

1.4. Beregning af varigheden af det ophold, hvortil der er udstedt visum

Schengengrænsekodeksen definerer begrebet kortvarigt ophold som følger: »højst 90 dage inden for en periode på 180 dage, hvorved perioden på 180 dage forud for hver opholdsdag tages i betragtning«.

Denne definition finder også anvendelse på visa til kortvarigt ophold, der er udstedt af Republikken Aserbajdsjan, i overensstemmelse med aftalen.

Indrejsedagen vil blive fastsat som den første dag med ophold på medlemsstaternes område, og udrejsedagen vil blive fastsat som den sidste dag med ophold på medlemsstaternes område. Begrebet »inden for en periode på 180 dage« indebærer, at der anvendes en »rullende« referenceperiode på 180 dage, hvor hver dag i opholdet sammenholdes med den seneste periode på 180 dage for at verificere, at kravet om højst 90 dage inden for en periode på 180 dage fortsat er overholdt. Det betyder, at et fravær fra medlemsstaternes område i en sammenhængende periode på 90 dage giver mulighed for et nyt ophold på højst 90 dage.

På følgende adresse findes en regnemaskine, som kan benyttes til at beregne varigheden af det ophold, der er tilladt ifølge de nye regler: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/border-crossing/index_en.htm.

Eksempel på beregning af et ophold på grundlag af den gældende definition:

En person med et visum til flere indrejser med et års gyldighed (18. april 2014-18. april 2015) indrejser for første gang den 19. april 2014 og bliver i tre dage. Den pågældende person indrejser igen den 18. juni 2014 og bliver i 86 dage. Hvordan ser situationen ud på de specifikke datoer? Hvornår vil vedkommende kunne indrejse igen?

Den 11. september 2014: I løbet af de seneste 180 dage (16. marts 2014-11. september 2014) har vedkommende haft ophold i tre dage (19.-21. april 2014) plus 86 dage (18. juni 2014-11. september 2014) = 89 dage = Ingen overskridelse. Vedkommende kan stadig blive 1 dag.

Fra den 16. oktober 2014: Vedkommende kan indrejse med henblik på et ophold på yderligere tre dage (den 16. oktober 2014 bliver opholdet den 19. april 2014 irrelevant (uden for perioden på 180 dage), den 17. oktober 2014 bliver opholdet den 20. april 2014 irrelevant (uden for perioden på 180 dage, osv.).

Fra den 15. december 2014: Vedkommende kan indrejse med henblik på et ophold på yderligere 86 dage. Den 15. december 2014 bliver opholdet den 18. juni 2014 irrelevant (uden for perioden på 180 dage), den 16. december 2014 bliver opholdet den 19. juni 2014 irrelevant, osv.

1.5. Situationen for de medlemsstater, der endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, de medlemsstater, der ikke deltager i Unionens fælles visumpolitik, og de associerede lande

De medlemsstater, der tiltrådte Unionen i 2004 (Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet), 2007 (Bulgarien og Rumænien) og 2013 (Kroatien) er bundet af aftalen fra dens ikrafttræden.

Bulgarien, Cypern, Kroatien og Rumænien har endnu ikke gennemført Schengenreglerne fuldt ud. De vil fortsat udstede nationale visa med en gyldighed begrænset til deres nationale område. Når disse medlemsstater gennemfører Schengenreglerne fuldt ud, vil de anvende aftalen i sin helhed.

National ret finder fortsat anvendelse på alle anliggender, der ikke er omfattet af aftalen, indtil det tidspunkt, hvor disse medlemsstater gennemfører Schengenreglerne fuldt ud. Fra nævnte dato finder Schengenreglerne og/eller national ret anvendelse på anliggender, der ikke er omfattet af aftalen.

Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien kan anerkende opholdstilladelser, D-visa og visa til kortvarigt ophold, der er udstedt af alle Schengenmedlemsstater og associerede lande med henblik på kortvarige ophold på deres område ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 565/2014/EU af 15. maj 2014 om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser, som bygger på, at Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien ensidigt anerkender visse dokumenter som ligestillede med deres nationale visa til transit gennem eller forventet ophold på deres område af en varighed på højst 90 dage inden for en given periode på 180 dage og om ophævelse af beslutning nr. 895/2006/EF og nr. 582/2008/EF (EUT L 157 af 27.5.2014, s. 23). På grund af manglen på diplomatiske forbindelser undtager Cypern for tiden indehavere af aserbajdsjanske pas (undtagen diplomatpas) fra bestemmelserne i afgørelse nr. 565/2014/EU.

Ifølge artikel 21 i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser skal alle parter i konventionen anerkende visa til længerevarende ophold og opholdstilladelser, som de andre medlemsstater har udstedt, som gyldige til kortvarige ophold på hinandens område. De skal anerkende opholdstilladelser, D-visa og visa til kortvarigt ophold fra associerede lande til indrejse og kortvarigt ophold og vice versa.

Aftalen finder ikke anvendelse i Danmark, Irland og Det Forenede Kongerige, men omfatter fælles erklæringer, hvori disse medlemsstater opfordres til at indgå bilaterale aftaler om visumlempelse med Republikken Aserbajdsjan.

Selv om Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz er associerede med Schengen, er de ikke bundet af aftalen. Aftalen indeholder dog en fælles erklæring, hvori disse associerede Schengenlande opfordres til snarest at indgå bilaterale aftaler om lempelse af reglerne for udstedelse af visa til kortvarigt ophold med Republikken Aserbajdsjan.

Aftalen om lempelse af udstedelsen af visa mellem Republikken Aserbajdsjans regering og Kongeriget Norges regering blev undertegnet den 3. december 2013 og trådte i kraft den 1. juni 2015. Aftalen om lempelse af udstedelsen af visa mellem Republikken Aserbajdsjans regering og det schweiziske Forbundsrad blev undertegnet den 10. oktober 2016 og trådte i kraft den 1. april 2017. Aftalen mellem Republikken Aserbajdsjans regering og regeringen for Fyrstendømmet Liechtenstein om gensidig anvendelse af de regler, der er fastsat i aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Aserbajdsjan om lempelse af reglerne for udstedelse af visa, trådte i kraft den 15. februar 2017.

1.6. Aftalen og bilaterale aftaler

Aftalens artikel 13 har følgende ordlyd:

»Denne aftale har fra og med sin ikrafttrædelse forrang for bestemmelser i enhver bilateral eller multilateral aftale indgået mellem de enkelte medlemsstater og Republikken Aserbajdsjan, for så vidt bestemmelserne i sidstnævnte aftaler omhandler spørgsmål omfattet af denne aftale.«

Fra datoen for aftalens ikrafttræden ophørte bestemmelserne i de bilaterale aftaler i kraft mellem medlemsstaterne og Republikken Aserbajdsjan om anliggender, der er omfattet af aftalen, med at finde anvendelse. I overensstemmelse med EU-retten skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til at fjerne uoverensstemmelser mellem deres bilaterale aftaler og aftalen.

Hvis en medlemsstat måtte have indgået en bilateral aftale eller ordning med Republikken Aserbajdsjan om anliggender, der ikke er omfattet af aftalen, f.eks. om fritagelse fra visumpligt for indehavere af tjenestepas, finder undtagelsen fortsat anvendelse efter aftalens ikrafttræden.

Følgende medlemsstater har en bilateral aftale med Republikken Aserbajdsjan fritagelse fra visumpligt for indehavere af tjenestepas: Østrig, Bulgarien, Kroatien, Ungarn, Italien, Portugal, Rumænien, Slovenien, Letland og Slovakiet⁽¹⁾.

En medlemsstats indrømmelse af visumfritagelse for indehavere af tjenestepas gælder kun rejser på den pågældende medlemsstats område og ikke rejser til andre Schengenmedlemsstater.

II. SPECIFIKKE BESTEMMELSER

2.1. Regler, der finder anvendelse på alle visumansøgere

Der erindres om, at de lempelser, der er nævnt nedenfor vedrørende visumgebyr, frist for behandling af visumansøgninger, udrejse efter tab eller tyveri af dokumenter og forlængelse af visum under ekstraordinære omstændigheder, gælder for alle visumansøgere og visumindehavere, der er statsborgere i Republikken Aserbajdsjan eller i de medlemsstater, der er bundet af aftalen, herunder turister.

2.1.1. Gebyrer for behandling af visumansøgninger

Det hedder i aftalens artikel 6, stk. 1, at:

»1. Gebyret for behandling af visumansøgninger udgør 35 EUR.«

⁽¹⁾ Fritagelse for visumpligt i medfør af artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 539/2001.

Ifølge aftalens artikel 6, stk. 1, udgør gebyret for behandling af en visumansøgning således 35 EUR. Dette gebyr gælder for alle visumansøgere, der er statsborgere i Republikken Aserbajdsjan eller unionsborger (herunder turister) og angår visa til kortvarigt ophold uanset antal indrejser.

Aftalens artikel 6, stk. 2, har følgende ordlyd:

»2. Der beregnes ikke gebyr for behandling af visumansøgninger til følgende personkategorier, jf. dog stk. 3:

- a) nære pårørende - ægtefæller, børn (herunder adopterede), forældre (herunder værger), bedsteforældre og børnebørn — til statsborgere i Den Europæiske Union med lovligt ophold på Republikken Aserbajdsjans område, eller til statsborgere i Republikken Aserbajdsjan med lovligt ophold på medlemsstaternes område, eller til statsborgere i Den Europæiske Union bosat i den medlemsstat, hvor de er statsborgere, eller til statsborgere i Republikken Aserbajdsjan bosat på Republikken Aserbajdsjans område
- b) medlemmer af officielle delegationer, herunder faste medlemmer af officielle delegationer, der efter en officiel indbydelse stilet til medlemsstaterne, Den Europæiske Union eller Republikken Aserbajdsjan skal deltage i officielle møder, samråd, forhandlinger eller udvekslingsprogrammer samt arrangementer afholdt af mellemstatslige organisationer på Republikken Aserbajdsjans eller en medlemsstats område
- c) elever, studerende, universitetsuddannede under videreuddannelse og medfølgende lærere, der rejser i studie- eller uddannelsesøjemed, herunder inden for rammerne af udvekslingsprogrammer og andre uddannelsesrelaterede aktiviteter
- d) handicappede og deres eventuelt nødvendige ledsagere«

For at kunne omfattes af gebyrfritagelsen bør det dokumenteres, at hver af visumansøgerne henhører under denne kategori. I tilfælde, hvor visumansøgerens handicap er åbenlyst (blinde personer, personer, som mangler et ben), er visuel konstatering på det visumudstedende konsulat acceptabelt.

I berettigede tilfælde kan visumansøgningen indgives af en repræsentant eller værge for den handicappede.

- »e) deltagere i internationale sportsarrangementer og deres professionelle ledsagere« (NB: Tilhængere vil ikke blive betragtet som ledsagere)
- »f) personer, der skal deltage i videnskabelige, kulturelle eller kunstneriske aktiviteter, herunder universitetsprogrammer og andre udvekslingsprogrammer
- g) personer, der kan dokumentere, at deres rejse er nødvendig af humanitære grunde, f.eks. for at få presserende lægebehandling, samt disse personers ledsagere, eller for at deltage i en nær pårørendes begravelse eller besøge en nær pårørende, der er alvorligt syg
- h) repræsentanter for organisationer i civilsamfundet, der rejser med henblik på uddannelse, seminarer og konferencer, også inden for rammerne af udvekslingsprogrammer«

For at kunne drage fordel af gebyrfritagelsen for denne kategori skal visumansøgere kunne dokumentere, at de er medlem af civilsamfundsorganisationer eller nonprofitorganisationer, der er registreret i medlemsstaterne eller Republikken Aserbajdsjan — se aftalens artikel 4.

- »i) pensionister«

For at være omfattet af gebyrfritagelsen for denne kategori skal visumansøgere dokumentere deres status som pensionist. Fritagelsen er ikke berettiget i tilfælde, hvor formålet med rejsen er at udøve lønnet beskæftigelse.

- »j) børn under 12 år

- k) journalister og det tekniske personale, der ledsager journalister i arbejdsøjemed«

For at kunne drage fordel af gebyrfritagelsen for denne kategori skal visumansøgere kunne dokumentere, at de er medlem af professionelle journalist- eller medieorganisationer — se aftalens artikel 4.

For så vidt angår medlemsstaterne er der gebyrfritagelse for ovennævnte personkategorier. Derudover er der desuden efter visumkodeksens artikel 16, stk. 4, gebyrfritagelse for følgende personkategorier:

- forskere fra tredjelande, der rejser inden for Den Europæiske Union med det formål at udføre videnskabelig forskning som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2005/761/EF ⁽¹⁾
- repræsentanter for nonprofitorganisationer i alderen op til 25 år, der deltager i seminarer, konferencer, sportsarrangementer eller kulturelle eller uddannelsesmæssige begivenheder tilrettelagt af nonprofitorganisationer.

Der fremgår af visumkodeksens artikel 16, stk. 6, at

»6. I individuelle tilfælde kan det undlades at opkræve visumgebyr, eller det kan nedsættes, når dette har til formål at fremme kulturelle eller sportslige interesser samt interesser på området udenrigspolitik, udviklingspolitik og andre områder af vital offentlig interesse eller af humanitære årsager.«

Visumkodeksens artikel 16, stk. 7, fastsætter, at visumgebyret opkræves i euro, i den lokale valuta i tredjelandet eller i den valuta, der normalt anvendes i det tredjeland, hvor ansøgningen indgives, og at det kun refunderes i tilfælde, hvor en visumansøgning ikke kan antages, eller hvor konsulatet ikke er kompetent.

For at undgå uoverensstemmelser, som kan føre til visumshopping, bør medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer i Republikken Aserbajdsjan bestræbe sig på at sikre ensartede visumgebyrer for alle aserbajdsjanske visumansøgere, når disse opkræves i fremmed valuta.

For så vidt angår Republikken Aserbajdsjan indrømmes der ligeledes, jf. artikel 17, stk. 2, i Republikken Aserbajdsjan lov om »statsgebyrer«, gebyrfritagelse for følgende kategorier af udlændinge:

- medlemmer af statsdelegationer og embedsmænd,
- repræsentanter for internationale humanitære organisationer i Republikken Aserbajdsjan,
- personer, som studerer eller er involveret i pædagogiske aktiviteter via statslige programmer,
- personer, der rejser til forsvarsformål.

Visumansøgere fra Unionen og Republikken Aserbajdsjan modtager en kvittering for det visumgebyr, der er betalt.

Aftalens artikel 6, stk. 3, har følgende ordlyd:

»3. Hvis en medlemsstat eller Republikken Aserbajdsjan samarbejder med en ekstern serviceudbyder med henblik på udstedelse af et visum, kan den eksterne serviceudbyder opkræve et servicegebyr. Servicegebyret skal [stå] i et rimeligt forhold til de omkostninger, som den eksterne serviceudbyder har afholdt ved udførelsen af sine opgaver, og må ikke overstige 30 EUR. Medlemsstaterne og Republikken Aserbajdsjan giver fortsat alle ansøgere mulighed for at indgive ansøgninger direkte til deres konsulater.

For Unionens vedkommende, udøver den eksterne serviceudbyder sin virksomhed i overensstemmelse med visumkodeksen og under fuld overholdelse af Republikken Aserbajdsjans lovgivning.

For Republikken Aserbajdsjans vedkommende, udøver den eksterne serviceudbyder sin virksomhed i overensstemmelse med aserbajdsjansk lovgivning og EU-medlemsstaternes lovgivning.«

Hvad angår ordningerne for samarbejdet med eksterne serviceudbydere er der fastsat nærmere oplysninger om deres opgaver i visumkodeksens artikel 43.

2.1.2. Varighed af behandlingen af visumansøgninger

Aftalens artikel 7 bestemmer følgende:

»1. Medlemsstaternes og Republikken Aserbajdsjans diplomatiske og konsulære repræsentationer skal træffe afgørelse om ansøgningen inden for en frist på 10 kalenderdage fra datoen for modtagelsen af ansøgningen og den for visumudstedelsen krævede dokumentation.

2. Fristen for at træffe afgørelse om en visumansøgning kan forlænges op til 30 kalenderdage i enkelttilfælde, navnlig når der er behov for nærmere granskning af ansøgningen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2005/761/EF af 28. september 2005 om lettelse af medlemsstaternes udstedelse af ensartede visa til kortvarigt ophold til forskere fra tredjelande, som rejser inden for Fællesskabet med henblik på videnskabelig forskning (EUT L 289 af 3.11.2005, s. 23).

3. Fristen for afgørelse om en visumansøgning kan afkortes til 2 arbejdsdage eller derunder i hastende tilfælde.»

En afgørelse om en visumansøgning vil i princippet blive truffet inden for en frist på 10 kalenderdage fra datoen for modtagelse af en admissibel visumansøgning.

Dette tidsrum kan i individuelle tilfælde forlænges til 30 kalenderdage, navnlig når det er nødvendigt at undersøge ansøgningen nærmere eller i tilfælde af repræsentation, hvor myndighederne i den repræsenterede medlemsstat høres.

Alle disse frister begynder først at løbe, når visumansøgningen er fuldstændig, dvs. fra datoen for modtagelse af visumansøgningen og dokumentationen.

For diplomatiske og konsulære repræsentationer, der har et tidsbestillingssystem, gælder som generelt princip, at den ventetid, der medgår for at få en aftale, ikke indgår som en del af behandlingstiden. De almindelige regler i visumkodeksens artikel 9 og i Republikken Aserbajdsjans udlændingelov finder anvendelse på dette spørgsmål samt på andre praktiske ordninger vedrørende indgivelse af en visumansøgning.

Det fremgår af aftalens artikel 7, stk. 3, at:

»Hvis det kræves, at ansøgerne får en aftale om indgivelse af en ansøgning, skal denne som hovedregel finde sted inden to uger fra det tidspunkt, hvor der blev anmodet om en aftale.«

»I begrundede hastetilfælde« (når ansøgeren ikke har kunnet ansøge tidligere på grund af forhold, som ansøgeren ikke kunne forudse) »kan konsulatet give ansøgere lov til at indgive deres ansøgning enten uden tidsbestilling, eller også skal der straks aftales en tid.«

Når der aftales tid, bør der tages hensyn til ansøgningens eventuelle hastende karakter med henblik på gennemførelsen af aftalens artikel 7, stk. 3. Beslutningen om at afkorte fristen for at træffe afgørelse om en visumansøgning træffes af den konsulære medarbejder.

2.1.3. Udrejse af landet i tilfælde af tab eller tyveri af identitetsdokumenter

Aftalens artikel 8 har følgende ordlyd:

»Statsborgere i Den Europæiske Union og statsborgere i Republikken Aserbajdsjan, der har mistet deres identitetsdokumenter, eller som har fået disse dokumenter stjålet under ophold i Republikken Aserbajdsjan eller medlemsstaterne, kan rejse ud af Republikken Aserbajdsjans eller medlemsstaternes område på gyldige identitetsdokumenter, der giver ret til at passere grænsen uden visum eller anden tilladelse, og som er udstedt af medlemsstaternes eller af Republikken Aserbajdsjans diplomatiske eller konsulære repræsentationer.«

I tilfælde af tab eller tyveri af identitetsdokumenter, vil gyldige identitetsdokumenter, der giver indehaveren ret til at passere grænsen, og som er udstedt af de diplomatiske eller konsulære repræsentationer, udgøre et tilstrækkeligt grundlag for at kunne forlade Republikken Aserbajdsjans område eller Schengenområdet. Ingen yderligere dokumenter, tilladelser eller formaliteter af nogen art kan forventes af værtslandets myndigheder fra indehaveren af visummet eller den konsulære repræsentation.

2.1.4. Forlængelse af visum under ekstraordinære omstændigheder

Aftalens artikel 9 bestemmer følgende:

»Statsborgere i Den Europæiske Union og statsborgere i Republikken Aserbajdsjan, der på grund af force majeure ikke har mulighed for at forlade Republikken Aserbajdsjans område eller medlemsstaternes område inden for den frist, der er anført i deres visum, skal i overensstemmelse med Republikken Aserbajdsjans eller værtslandets lovgivning vederlagsfrit have forlænget deres visums gyldighed i det tidsrum, det er nødvendigt, før de kan vende tilbage til deres opholdsland.«

Med hensyn til at forlænge gyldigheden af et visum på grund af behørigt begrundede personlige årsager, hvor visumindehaveren er ude af stand til at forlade medlemsstaternes område inden den dato, der er anført på visummet, finder bestemmelserne i visumkodeksens artikel 33 anvendelse, i det omfang de er forenelige med aftalen. Der kræves imidlertid efter aftalen ikke gebyr for forlængelse af et visum i tilfælde af force majeure eller humanitære årsager.

For Republikken Aserbajdsjans vedkommende finder udlændingeloven anvendelse på forlængelse af udlændinges midlertidige opholdsperiode i Republikken Aserbajdsjan.

Afgørelsen om forlængelse af den midlertidige opholdsperiode for udlændinge i Republikken Aserbajdsjan er et officielt dokument, der giver udlændinge tilladelse at opholde sig midlertidigt i Republikken Aserbajdsjan.

Udlændinge med forlænget midlertidigt ophold i Republikken Aserbajdsjan kan forlade landet gennem statslige grænseovergangssteder, idet de skal forevise deres pas eller andre grænseovergangsdokumenter og afgørelsen om forlængelse af den midlertidige opholdsperiode.

2.2. Regler, der finder anvendelse på visse kategorier af visumansøgere

2.2.1. Dokumentation for rejsens formål

For alle de personkategorier, der er nævnt i aftalens artikel 4, stk. 1, kræves kun den angivne dokumentation vedrørende rejsens formål. Som anført i aftalens artikel 4, stk. 3, er der ingen andre krav om dokumentation, indbydelse eller attesting vedrørende rejsens formål.

Dette er dog ikke ensbetydende med en fritagelse fra det generelle krav om personligt fremmøde for at indgive visumansøgningen eller for at fremlægge dokumentationen for eksempelvis tilstrækkelige subsistensmidler.

Hvis der i individuelle tilfælde hersker tvivl om ægtheden af dokumentationen for rejsens formål, kan visumansøgeren i medfør af visumkodeksens artikel 21, stk. 8, og Republikken Aserbajdsjans udlændingelov kunne blive indkaldt til en yderligere samtale på ambassaden og/eller konsulatet, hvor ansøgeren kan udspørges om det egentlige formål med besøget eller ansøgerens hensigt om at rejse tilbage. I sådanne individuelle tilfælde kan visumansøgeren frivilligt fremlægge yderligere dokumentation, eller den konsulære medarbejder kan i ekstraordinære tilfælde anmode herom. Denne praksis må imidlertid ikke være systematisk, hvilket det blandede udvalg vil føre nøje tilsyn med.

I princippet indgives det oprindelige dokument, der kræves i henhold til aftalens artikel 4, stk. 1, sammen med visumansøgningen. Konsulatet kan imidlertid begynde behandlingen af visumansøgningen på grundlag af faxer eller kopier af dokumentet. Konsulatet kan ikke desto mindre anmode om det originale dokument ved den første visumansøgning og vil anmode om det i individuelle tilfælde, hvor der er tvivl.

For de personkategorier, der ikke er nævnt i aftalens artikel 4, stk. 1, (f.eks. turister) finder de almindelige regler om dokumentation for rejsens formål fortsat anvendelse. Det samme gælder dokumenter vedrørende forældres samtykke til, at børn under 18 år rejser.

Schengenreglerne og national lovgivning finder anvendelse på anliggender, der ikke er omfattet af aftalen, såsom anerkendelse af rejsedokumenter og garantier vedrørende hjemrejse og tilstrækkelige subsistensmidler.

Følgende fremgår af aftalens artikel 4, stk. 1:

»1. For følgende kategorier af statsborgere i Den Europæiske Union og Republikken Aserbajdsjan er følgende dokumenter tilstrækkelig dokumentation for rejsens formål over for den anden part:

- a) nære pårørende - ægtefæller, børn (herunder adopterede), forældre (herunder værger), bedsteforældre og børnebørn — der besøger statsborgere i Den Europæiske Union med lovligt ophold på Republikken Aserbajdsjans område, eller statsborgere i Republikken Aserbajdsjan med lovligt ophold i medlemsstaterne, eller statsborgere i Den Europæiske Union bosat i den medlemsstat, hvor de er statsborgere, eller statsborgere i Republikken Aserbajdsjan bosat på Republikken Aserbajdsjans område:

— en skriftlig indbydelse fra værten«

Ægtheden af den inviterende persons underskrift skal bekræftes af den kompetente myndighed i henhold til den nationale lovgivning i bopælslandet. Invitationen bør godkendes af de kompetente myndigheder.

Denne bestemmelse finder også anvendelse for pårørende til personale ved diplomatiske og konsulære repræsentationer, der rejser med henblik på familiebesøg på højst 90 dage på medlemsstaternes eller Republikken Aserbajdsjans område, bortset fra kravet om dokumentation for lovligt ophold og familietilknytning.

- »b) medlemmer af officielle delegationer, herunder faste medlemmer af sådanne delegationer, der efter en officiel indbydelse stilet til medlemsstaterne, Den Europæiske Union eller Republikken Aserbajdsjan skal deltage i officielle møder, samråd, forhandlinger eller udvekslingsprogrammer samt arrangementer afholdt af mellemstatslige organisationer på Republikken Aserbajdsjans eller en medlemsstats område, jf. dog artikel 10
 - et brev udfærdiget af en kompetent myndighed i en medlemsstat eller Republikken Aserbajdsjan eller af en Den Europæiske Unions institutioner, hvoraf det fremgår, at ansøgeren er medlem af dens delegation eller fast medlem af dens delegation på rejse til den anden parts område for at deltage i de angivne arrangementer, ledsaget af en kopi af den officielle indbydelse«.

Visumansøgerens navn skal angives på brevet fra den kompetente myndighed til bekræftelse af, at personen er medlem af den delegation, der rejser til den anden parts område for at deltage i det officielle møde. Visumansøgerens navn skal ikke nødvendigvis være anført på den officielle indbydelse til at deltage i mødet, selv om det kan være tilfældet, når den officielle indbydelse er stilet til en bestemt person.

Bestemmelsen gælder for medlemmer af officielle delegationer, uanset hvilket pas de har (tjenestepas eller almindeligt pas).

- »c) for forretningsfolk og repræsentanter for erhvervsorganisationer:

- en skriftlig indbydelse fra værten, der skal være en juridisk person, virksomhed, organisation eller en filial eller afdeling heraf, en statslig eller lokal myndighed i Republikken Aserbajdsjan eller en af medlemsstaterne eller en arrangør af handelsmesser eller udstillinger, konferencer eller symposier på Republikken Aserbajdsjans eller en af medlemsstaternes område, påtegnet af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med den nationale lovgivning«

Desuden vil det nationale virksomhedsregister udstede et dokument, som bekræfter eksistensen af erhvervsorganisationerne.

- »d) for chauffører i international gods- eller passagertransport mellem Republikken Aserbajdsjans og medlemsstaternes område i køretøjer indregistreret i medlemsstaterne eller i Republikken Aserbajdsjan:

- En skriftlig anmodning fra det nationale selskab eller transportforbund i Republikken Aserbajdsjan eller de nationale vognmandsforbund i medlemsstaterne, som foretager international transport ad landevej, med angivelse af turens formål, varighed og hyppighed.«

Den sammenslutning, der har kompetence til at udstede den skriftlige indbydelse, er den nationale sammenslutning i førerens oprindelsesland. Regionale eller andre grene af nationale sammenslutninger i medlemsstaterne kan også udstede de skriftlige indbydelser.

- »e) for elever, studerende, universitetsuddannede under videreuddannelse og medfølgende lærere, der rejser i studie- eller uddannelsesøjemed, herunder inden for rammerne af udvekslingsprogrammer og andre uddannelsesrelaterede aktiviteter:

- en skriftlig indbydelse eller optagelsesbevis fra værtsuniversitetet, -lærestalten eller -skolen eller studenterkort eller beviser på de kurser, der skal følges«

Et studiekort accepteres kun som dokumentation for rejsens formål, hvis det er udstedt af det værtsuniversitet eller den værtslærestalt eller -skole, hvor studierne skal finde sted.

- »f) for personer, der skal deltage i videnskabelige, akademiske, kulturelle eller kunstneriske aktiviteter, herunder universitets- og andre udvekslingsprogrammer:

- en skriftlig indbydelse fra værtsorganisationen til at deltage i disse aktiviteter«

- »g) for journalister og det tekniske personale, der ledsager journalister i arbejdsøjemed:

- Attestering eller anden dokumentation udstedt af en faglig organisation eller ansøgerens arbejdsgiver for, at den pågældende person er uddannet journalist, og hvoraf det fremgår, at formålet med rejsen er at udføre journalistisk arbejde, eller at den pågældende person er medlem af det tekniske personale, der ledsager journalisten i arbejdsøjemed.«

Denne kategori dækker ikke freelancejournalister og deres assistenter.

Et certifikat eller dokument udstedt af en professionel journalistforening eller visumansøgerens arbejdsgiver, hvoraf det fremgår, at visumansøgeren er professionel journalist eller dennes professionelle ledsager, og hvoraf det fremgår, at formålet med rejsen er at udføre journalistisk arbejde eller at bistå hermed, skal fremlægges.

»h) for deltagere i internationale sportsarrangementer og deres professionelle ledsagere:

- en skriftlig indbydelse fra værtsorganisationen, kompetente myndigheder, nationale sportsforbund i medlemsstaterne eller Republikken Aserbajdsjan eller Republikken Aserbajdsjans eller medlemsstaternes nationale Olympiske Komité«.

Listen over ledsagere i forbindelse med internationale sportsbegivenheder vil være begrænset til de personer, der ledsager sportsudøveren i arbejdsøjemed: trænere, massører, direktør, lægeligt personale og leder af sportsklubben. Tilhængere vil følgelig ikke blive betragtet som ledsagere.

»i) for deltagere i officielle udvekslingsprogrammer arrangeret af venskabsbyer:

- en skriftlig indbydelse fra disse byers borgmester/kommunaldirektør«

Den kommunaldirektør/borgmester eller anden kommunale enhed, der har kompetence til at udstede den skriftlige indbydelse, er borgmesteren/kommunalbestyrelsesformanden i den by eller kommune, hvor venskabsarrangementet skal finde sted. Denne kategori dækker kun officielle venskabsarrangementer.

»j) for personer, der rejser af lægelige årsager, og for de nødvendige ledsagende personer:

- et officielt dokument fra den behandlende institution, som bekræfter behovet for behandling på denne institution og for at være ledsaget, og dokumentation for, at vedkommende har tilstrækkelige finansielle midler til at betale for lægebehandlingen«

Et dokument, der er udstedt af en behandlende institution, som bekræfter de tre elementer (behovet for lægebehandling på denne institution, behovet for at være ledsaget, og dokumentationen for, at vedkommende har tilstrækkelige finansielle midler til at betale for lægebehandlingen, f.eks. et bevis for forudbetaling), skal indgives.

»k) for medlemmer af erhverv, der deltager i internationale udstillinger, konferencer, symposier, seminarer eller andre lignende arrangementer, der afholdes på Republikken Aserbajdsjans eller medlemsstaternes område:

- en skriftlig indbydelse fra værtsorganisationen, som bekræfter, at den pågældende person deltager i arrangementet

l) for repræsentanter for civilsamfundsorganisationer, der rejser med henblik på uddannelse, seminarer og konferencer, også inden for rammerne af udvekslingsprogrammer:

- en skriftlig indbydelse fra værtsorganisationen, en bekræftelse af, at den pågældende person repræsenterer en organisation i civilsamfundet, og en etableringstilladelse for organisationen fra det relevante register udstedt af en statslig myndighed i overensstemmelse med national lovgivning«

Der skal fremlægges et dokument fra civilsamfundsorganisationen, som bekræfter, at visumansøgeren repræsenterer organisationen.

Individuelle medlemmer af sådanne civilsamfundsorganisationer er ikke omfattet af aftalen.

»m) for slægtninge, som deltager i en begravelse:

- et officielt dokument, der bekræfter dødsfaldet samt slægtskab eller andet tilhørsforhold mellem ansøgeren og den begravede

n) for deltagere i besøg på militære og civile gravsteder:

- et officielt dokument, der bekræfter gravstedets eksistens og bevarelse samt slægtskab eller andet tilhørsforhold mellem ansøgeren og den begravede«.

Aftalen præciserer ikke, om ovennævnte officielle dokument bør udstedes af myndighederne i det land, hvor gravstedet er beliggende, eller af myndighederne i det land, hvor den person, der ønsker at besøge gravstedet, er bosiddende. Det bør accepteres, at de kompetente myndigheder i begge landene kan udstede et sådant officielt dokument.

Ovennævnte officielle dokument, der bekræfter gravstedets eksistens og bevarelse samt slægtskab eller andet tilhørsforhold mellem ansøgeren og den begravede, skal fremlægges.

Aftalen skaber ikke nye forpligtelser for de fysiske eller juridiske personer, der udsteder den skriftlige indbydelse. Den relevante EU-lovgivning og/eller nationale lovgivning finder anvendelse i tilfælde af udstedelse af falske indbydelser.

2.2.2. Udstedelse af visa til flere indrejser

Når visumansøgeren har behov for ofte at rejse til medlemsstaternes eller Republikken Aserbajdsjans område, kan der blive udstedt visum til kortvarigt ophold til flere besøg, forudsat at varigheden af disse besøg ikke overstiger 90 dage for hver periode på 180 dage.

Aftalens artikel 5 har følgende ordlyd:

»1. Medlemsstaternes og Republikken Aserbajdsjans diplomatiske og konsulære repræsentationer skal udstede visa til flere indrejser gældende i op til fem år til følgende kategorier af personer:

- a) ægtefæller, børn (herunder adopterede), som er under 21 år eller forsørgelsesberettigede, forældre (herunder værger), der besøger statsborgere i Den Europæiske Union med lovligt ophold på Republikken Aserbajdsjans område, eller statsborgere i Republikken Aserbajdsjan med lovligt ophold i medlemsstaterne, eller statsborgere i Den Europæiske Union bosat i den medlemsstat, hvor de er statsborgere, eller statsborgere i Republikken Aserbajdsjan bosat på Republikken Aserbajdsjans område
- b) faste medlemmer af officielle delegationer, der efter en officiel indbydelse rettet til medlemsstaterne, Den Europæiske Union eller Republikken Aserbajdsjan, regelmæssigt skal deltage i møder, samråd, forhandlinger eller udvekslingsprogrammer eller i arrangementer afholdt af mellemstatslige organer på Republikken Aserbajdsjans eller en af medlemsstaternes område.

Uanset første punktum begrænses gyldigheden af visa til flere indrejser, hvis behovet for eller intentionen om at rejse ofte eller regelmæssigt tydeligvis er begrænset til et kortere tidsrum, til dette tidsrum, navnlig når

- for så vidt angår de i litra a) omhandlede personer, gyldigheden af tilladelsen til statsborgere i Republikken Aserbajdsjan med lovligt ophold i en af medlemsstaterne eller til statsborgere i Den Europæiske Union med lovligt ophold i Republikken Aserbajdsjan
- for så vidt angår gyldigheden af de i litra b) omhandlede personers status som medlem af en officiel delegation

er på under fem år.«

I betragtning af disse personkategoriers erhvervmæssige status eller deres familierelation til en statsborger i Republikken Aserbajdsjan, som har lovligt ophold på medlemsstaternes område, en EU-borger, der har lovligt ophold på Republikken Aserbajdsjans område, eller til en EU-borger, som har bopæl i en medlemsstat, hvor han eller hun har statsborgerskab, er det berettiget at indrømme dem visum til flere indrejser med en gyldighed på fem år eller med en gyldighed begrænset til embedsperioden eller til deres lovlige ophold, hvis disse er under fem år.

Personer, der er omfattet af aftalens artikel 5, stk. 1, litra a), skal fremlægge dokumentation for den inviterende persons lovlige ophold.

For personer, der er omfattet af aftalens artikel 5, stk. 1, litra b), bør der fremlægges bekræftelse på deres erhvervmæssige status og varigheden af deres mandat.

Bestemmelsen finder ikke anvendelse på personer, der er omfattet af aftalens artikel 5, stk. 1, litra b), hvis de efter aftalen er fritaget for visumpligt, dvs. hvis de er indehavere af et diplomatpas.

Hvis behovet for eller intentionen om at rejse ofte eller regelmæssigt tydeligvis er begrænset til et kortere tidsrum, begrænses gyldigheden af visummet til flere indrejser til dette tidsrum.

»2. Medlemsstaternes og Republikken Aserbajdsjans diplomatiske og konsulære repræsentationer udsteder visa til flere indrejser med en gyldighed på et år til følgende kategorier af personer, forudsat at de i det foregående år har fået udstedt mindst ét visum og har gjort brug af det i overensstemmelse med reglerne om indrejse og ophold på den besøgte stats område:

- a) studerende og universitetsuddannede under videreuddannelse, der regelmæssigt rejser med henblik på studier eller uddannelse, også inden for rammerne af udvekslingsprogrammer
- b) journalister og det tekniske personale, der ledsager journalister i arbejdsøjemed
- c) deltagere i officielle udvekslingsprogrammer arrangeret af venskabsbyer

- d) chauffører i international gods- eller passagertransport mellem Republikken Aserbajdsjan og medlemsstaternes område i køretøjer indregistreret i medlemsstaterne eller i Republikken Aserbajdsjan
- e) personer, der af lægelige årsager har brug for regelmæssigt at indrejse, og de nødvendige ledsagende personer
- f) medlemmer af liberale erhverv, der deltager i internationale udstillinger, konferencer, symposier, seminarer eller andre lignende arrangementer, som regelmæssigt rejser til Republikken Aserbajdsjan eller medlemsstaterne
- g) repræsentanter for civilsamfundsorganisationer, der regelmæssigt rejser til Republikken Aserbajdsjan eller medlemsstaterne med henblik på uddannelse, seminarer og konferencer, også inden for rammerne af udvekslingsprogrammer
- h) personer, der deltager i videnskabelige, kulturelle eller kunstneriske aktiviteter, herunder universitets- og andre udvekslingsprogrammer, og som jævnlig rejser til Republikken Aserbajdsjan eller medlemsstaterne
- i) deltagere i internationale sportsarrangementer og deres professionelle ledsagere
- j) medlemmer af officielle delegationer, der efter en officiel indbydelse stilet til medlemsstaterne, Den Europæiske Union eller Republikken Aserbajdsjan, regelmæssigt skal deltage i møder, samråd, forhandlinger eller udvekslingsprogrammer eller i arrangementer afholdt af mellemstatslige organer på Republikken Aserbajdsjans eller en af medlemsstaternes område
- k) forretningsfolk og repræsentanter for erhvervsorganisationer, der jævnligt rejser til Republikken Aserbajdsjan eller medlemsstaterne.

Uanset første punktum begrænses gyldigheden af visa til flere indrejser, hvis behovet for eller intentionen om at rejse ofte eller regelmæssigt tydeligvis er begrænset til et kortere tidsrum, til dette tidsrum.»

Der udstedes i princippet visa til flere indrejser med etårig gyldighed til ovennævnte kategorier af visumansøgere, hvis visumansøgeren i det foregående år (12 måneder) har fået mindst et visum og gjort brug af det i overensstemmelse med reglerne for indrejse og ophold på den eller de besøgte staters område (f.eks. må vedkommende ikke have overskredet visummets gyldighedsperiode), og hvis der er grund til at anmode om et visum til flere indrejser.

I de tilfælde, hvor det ikke er berettiget at udstede et visum med etårig gyldighed, f.eks. hvis udvekslingsprogrammets varighed er på under et år, eller hvis den pågældende person ikke skal rejse ofte i et helt år, vil visummets gyldighed være på under et år, forudsat at de andre krav for udstedelse af visum er opfyldt.

»3. Medlemsstaternes og Republikken Aserbajdsjans diplomatiske og konsulære repræsentationer udsteder visa til flere indrejser med en gyldighed på mindst to år og højst fem år til de i stk. 2 nævnte personkategorier, forudsat at de i de foregående to år har gjort brug af et visum til flere indrejser med etårig gyldighed i overensstemmelse med reglerne om indrejse og ophold på den besøgte stats område, medmindre behovet for eller intentionen om at rejse ofte eller regelmæssigt tydeligvis er begrænset til et kortere tidsrum, i hvilket tilfælde gyldigheden af visummet til flere indrejser begrænses til dette tidsrum.

4. De i stk. 1, 2 og 3 omhandlede personers samlede ophold på medlemsstaternes eller Republikken Aserbajdsjans område må ikke overstige 90 dage for hver periode på 180 dage.»

Der udstedes visa til flere indrejser med en gyldighed på mindst to år og højst fem år til de kategorier af visumansøgere, der er omhandlet i aftalens artikel 5, stk. 2, forudsat at de i de foregående to år (24 måneder) har gjort brug af de to etårige visa til flere indrejser i overensstemmelse med reglerne om indrejse og ophold på den eller de besøgte staters område, og at grundene til at ansøge om et visum til flere indrejser stadig gør sig gældende. Det skal bemærkes, at et visum med en gyldighed på mindst to og højst fem år kun vil blive udstedt, hvis visumansøgeren har fået udstedt to visa med etårig gyldighed i løbet af de to foregående år (24 måneder), og hvis vedkommende har gjort brug af disse visa i overensstemmelse med reglerne om indrejse og ophold på den eller de besøgte staters område. De diplomatiske og konsulære repræsentationer vil ud fra en vurdering af hver enkelt visumansøgning træffe afgørelse om gyldighedsperioden for disse visa, dvs. fra to til fem år.

Der er ingen forpligtelse til at udstede et visum til flere indrejser, hvis visumansøgeren ikke har gjort brug af et tidligere udstedt visum.

2.2.3. Indehavere af diplomatpas

Aftalens artikel 10 bestemmer følgende:

»1. Statsborgere i Den Europæiske Union og statsborgere i Republikken Aserbajdsjan, der er indehavere af gyldigt diplomatpas, har ret til indrejse i, udrejse af og transit gennem Republikken Aserbajdsjans eller medlemsstaternes område uden visum.

2. De i stk. 1 omhandlede personer kan opholde sig på Republikken Aserbajdsjans eller medlemsstaternes område i højst 90 dage for hver periode på 180 dage.«

Procedurerne vedrørende udstationering af diplomater i medlemsstaterne er ikke reguleret af aftalen. Det er den sædvanlige akkrediteringsprocedure, der finder anvendelse.

III. SAMARBEJDE OM REJSEDOKUMENTER

Det fremgår af den fælles erklæring, der er knyttet som bilag til aftalen, at parterne er enige om, at det blandede udvalg bør vurdere, hvilken betydning de respektive rejsedokumenters sikkerhedsniveau har på den måde, hvorpå aftalen fungerer. Parterne blev i den henseende enige om regelmæssigt at underrette hinanden om de foranstaltninger, der træffes for at undgå mange forskellige rejsedokumenter og udvikle de tekniske sikkerhedsaspekter af rejsedokumenter, samt om de foranstaltninger, der træffes i forbindelse med personliggørelsesprocessen ved udstedelsen af rejsedokumenter.

IV. STATISTIK

For at gøre det muligt for det blandede udvalg at overvåge aftalens gennemførelse effektivt, skal medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer hver sjette måned fremsende statistikker til Kommissionen. Disse statistikker bør om muligt omfatte følgende med angivelse pr. måned:

- antallet af visumafslag;
 - hvor mange visa til flere indrejser, der er udstedt
 - hvor længe de udstedte visa til flere indrejser er gyldige
 - hvor mange visa, der er udstedt vederlagsfrit.
-

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2018/312**af 27. februar 2018****om beskikkelse af et medlem af Regionsudvalget efter indstilling fra Kongeriget Spanien**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 305,

under henvisning til indstilling fra den spanske regering, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 26. januar 2015, den 5. februar 2015 og den 23. juni 2015 afgørelse (EU) 2015/116 ⁽¹⁾, (EU) 2015/190 ⁽²⁾ og (EU) 2015/994 ⁽³⁾ om beskikkelse af medlemmer af og suppleanter til Regionsudvalget for perioden fra den 26. januar 2015 til den 25. januar 2020.
- (2) Der er blevet en plads ledig som medlem af Regionsudvalget, efter at Iñigo de la SERNA HERNÁIZ' mandatperiode er udløbet —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende beskikkes herved som medlem af Regionsudvalget for den resterende del af mandatperioden, dvs. indtil den 25. januar 2020:

— Concepción GAMARRA RUIZ-CLAVIJO, *Alcaldesa de Logroño*.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2018.

På Rådets vegne
E. ZAHARIEVA
Formand

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (EU) 2015/116 af 26. januar 2015 om beskikkelse af medlemmer af og suppleanter til Regionsudvalget for perioden fra den 26. januar 2015 til den 25. januar 2020 (EUT L 20 af 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Rådets afgørelse (EU) 2015/190 af 5. februar 2015 om beskikkelse af medlemmer af og suppleanter til Regionsudvalget for perioden fra den 26. januar 2015 til den 25. januar 2020 (EUT L 31 af 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Rådets afgørelse (EU) 2015/994 af 23. juni 2015 om beskikkelse af medlemmer af og suppleanter til Regionsudvalget for perioden fra den 26. januar 2015 til den 25. januar 2020 (EUT L 159 af 25.6.2015, s. 70).

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2018/313**af 28. februar 2018****om ændring af beslutning 2009/821/EF for så vidt angår listerne over grænsekontrolsteder og veterinærenheder i Traces***(meddelt under nummer C(2018) 1149)***(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾, særlig artikel 20, stk. 1 og 3,under henvisning til Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 4, andet afsnit, andet punktum, og artikel 6, stk. 5,under henvisning til Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet ⁽³⁾, særlig artikel 6, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens beslutning 2009/821/EF ⁽⁴⁾ er der fastlagt en liste over grænsekontrolsteder, der er godkendt i henhold til direktiv 91/496/EØF og 97/78/EF. Den pågældende liste findes i bilag I til nævnte beslutning.
- (2) Belgien har underrettet Kommissionen om, at godkendelsen af inspektionscentrene, Avia Partner og WFS, i lufthavnen i Brussel-Zaventem bør begrænses til produkter under visse kontrollerede temperaturer. Bilag I til beslutning 2009/821/EF bør derfor ændres.
- (3) På grundlag af forslag fra Danmark bør godkendelsen af grænsekontrolstedet i Københavns havn begrænses til kun at omfatte emballerede produkter. Bilag I til beslutning 2009/821/EF bør derfor ændres.
- (4) Tyskland har underrettet Kommissionen om, at godkendelsen af grænsekontrolstedet i lufthavnen i Hannover-Langenhagen til produkter er trukket tilbage. Bilag I til beslutning 2009/821/EF bør derfor ændres.
- (5) Irland har underrettet Kommissionen om, at godkendelsen af grænsekontrolstedet i lufthavnen i Shannon til levende hovdyr er trukket tilbage. Bilag I til beslutning 2009/821/EF bør derfor ændres.
- (6) Spanien har underrettet Kommissionen om, at godkendelsen af grænsekontrolstedet i lufthavnen i Alicante for levende dyr og produkter, der ikke er beregnet til konsum, er suspenderet. Bilag I til beslutning 2009/821/EF bør derfor ændres.
- (7) På grundlag af forslag fra Spanien bør godkendelsen af det nye inspektionscenter Alaire på grænsekontrolstedet i lufthavnen i Madrid tilføjes, og godkendelsen af inspektionscentret Frigals på grænsekontrolstedet i havnen i Vigo bør genoprettes. Bilag I til beslutning 2009/821/EF bør derfor ændres.

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.⁽²⁾ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 56.⁽³⁾ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 9.⁽⁴⁾ Kommissionens beslutning 2009/821/EF af 28. september 2009 om fastlæggelse af en liste over godkendte grænsekontrolsteder, af visse regler for den kontrol, der gennemføres af Kommissionens veterinæreksperter, og af veterinærenhederne i Traces (EUT L 296 af 12.11.2009, s. 1).

- (8) I bilag II til beslutning 2009/821/EF er der fastlagt en liste over centrale, regionale og lokale enheder i det integrerede veterinærinformationssystem (Traces).
- (9) På grundlag af oplysninger fra Kroatien, bør der foretages visse ændringer af listen over lokale enheder i Traces for den pågældende medlemsstat. Beslutning 2009/821/EF bør derfor ændres.
- (10) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilag I og II til beslutning 2009/821/EF ændres som angivet i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2018.

På Kommissionens vegne
Vytenis ANDRIUKAITIS
Medlem af Kommissionen

BILAG

I bilag I og II til beslutning 2009/821/EF foretages følgende ændringer:

1) Bilag I ændres således:

a) I den del, der vedrører Belgien, affattes rækken for lufthavnen i Brussel-Zaventem således:

»Brussel-Zaventem Bruxelles-Zaventem	BE BRU 4	A	Flight Care 2	NHC(2)	U, E, O
			Avia Partner	HC-T(2)	
			WFS	HC-T(CH)(2)	
			Swiss Port	HC(2)«	

b) I den del, der vedrører Danmark, affattes rækken for havnen i København således:

»København	DK CPH 1	P		HC(1)(2), NHC-T(FR)(2), NHC-NT(2)«	
------------	----------	---	--	---------------------------------------	--

c) I den del, der vedrører Tyskland, affattes rækken for lufthavnen i Hannover-Langenhagen således:

»Hannover-Langenhagen	DE HAJ 4	A			O(10)«
-----------------------	----------	---	--	--	--------

d) I den del, der vedrører Irland, affattes rækken for lufthavnen i Shannon således:

»Shannon	IE SNN 4	A		HC(2), NHC(2)	E«
----------	----------	---	--	---------------	----

e) I den del, der vedrører Spanien, foretages følgende ændringer:

i) Rækken for lufthavnen i Alicante affattes således:

»Alicante	ES ALC 4	A		HC(2), NHC(2) (*)	O(10) (*)«
-----------	----------	---	--	-------------------	------------

ii) Rækken for lufthavnen i Madrid affattes således:

»Madrid	ES MAD 4	A	Iberia	HC-T(FR)(2)(*), HC-NT(2)(*), NHC(2)	U, E, O
			Swissport	HC(2), NHC(2)	O
			PER4	HC-T(CH)(2)	
			WFS: World Wide Flight Services	HC(2), NHC-T(CH)(2), NHC-NT	O
			Alaire	HC-T(2)«	

iii) Rækken for havnen i Vigo affattes således:

»Vigo	ES VGO 1	P	T.C. Guixar	HC, NHC-T(FR), NHC-NT	
			Frioya	HC-T(FR)(2)(3)	
			Frigalsa	HC-T(FR)(3)	
			Pescanova	HC-T(FR)(2)(3)	
			Fandicosta (*)	HC-T(FR)(2)(3) (*)	
			Frig. Morrazo	HC-T(FR)(3)«	

2) I bilag II i den del, der vedrører Kroatien, affattes rækkerne således:

»HR00001	BJELOVAR
HR00007	GRAD ZAGREB
HR00002	VUKOVAR
HR00003	PULA
HR00009	ŠIBENIK
HR00008	SLAVONSKI BROD
HR00004	SPLIT
HR00005	VARAŽDIN
HR00006	ZAGREB
HR00010	KARLOVAC
HR00011	SISAK
HR00012	VIROVITICA«

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2018/314**af 1. marts 2018****om ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 om beskyttelsesforanstaltninger over for udbrud af højpatogen aviær influenza i visse medlemsstater***(meddelt under nummer C(2018) 1401)***(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 4,under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 ⁽³⁾ blev vedtaget efter udbrud af højpatogen aviær influenza af subtype H5 i en række medlemsstater (i det følgende benævnt »de berørte medlemsstater«), og efter at de berørte medlemsstaters kompetente myndighed havde oprettet beskyttelses- og overvågningszoner i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv 2005/94/EF ⁽⁴⁾.
- (2) I henhold til gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 skal de beskyttelses- og overvågningszoner, der oprettes af de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder i henhold til direktiv 2005/94/EF, som minimum omfatte de områder, der er angivet som beskyttelses- og overvågningszoner i bilaget til nævnte gennemførelsesafgørelse. Gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 foreskriver desuden, at de foranstaltninger, der skal anvendes i beskyttelses- og overvågningszoner, jf. artikel 29, stk. 1, og artikel 31 i direktiv 2005/94/EF, som minimum opretholdes indtil de datoer, der er angivet for de pågældende zoner i bilaget til nævnte gennemførelsesafgørelse.
- (3) Siden datoen for dens vedtagelse er gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 blevet ændret flere gange for at tage hensyn til udviklingen i den epidemiologiske situation i Unionen med hensyn til aviær influenza. Navnlig blev gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 ændret ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/696 ⁽⁵⁾ med henblik på at fastsætte regler om afsendelse af sendinger af daggamle kyllinger fra de områder, der er opført i bilaget til gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247. Denne ændring tog hensyn til, at daggamle kyllinger udgør en meget lav risiko for spredning af højpatogen aviær influenza sammenlignet med andre fjerkræprodukter.
- (4) Gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 blev også efterfølgende ændret ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1841 ⁽⁶⁾ med henblik på at styrke de gældende sygdomsbekæmpelsesforanstaltninger, hvis der er en øget risiko for spredning af højpatogen aviær influenza. Gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 foreskriver derfor nu, at der på EU-plan skal oprettes supplerende spærrezone i de berørte medlemsstater, jf. artikel 16, stk. 4, i direktiv 2005/94/EF, efter et eller flere udbrud af højpatogen aviær influenza, og det fastsættes, hvor længe de foranstaltninger, der skal anvendes i zonerne, skal opretholdes. Ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 er der nu også fastsat regler for afsendelse af levende fjerkræ, daggamle kyllinger og rugeæg fra de supplerende spærrezone til andre medlemsstater på visse betingelser. Ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1841 blev artikel 5 i gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 desuden ændret med henblik på at forlænge anvendelsesperioden for sidstnævnte retsakt til den 31. maj 2018.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 af 9. februar 2017 om beskyttelsesforanstaltninger over for udbrud af højpatogen aviær influenza i visse medlemsstater (EUT L 36 af 11.2.2017, s. 62).⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2005/94/EF af 20. december 2005 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza og om ophævelse af direktiv 92/40/EØF (EUT L 10 af 14.1.2006, s. 16).⁽⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/696 af 11. april 2017 om ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 om beskyttelsesforanstaltninger over for udbrud af højpatogen aviær influenza i visse medlemsstater (EUT L 101 af 13.4.2017, s. 80).⁽⁶⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1841 af 10. oktober 2017 om ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 om beskyttelsesforanstaltninger over for udbrud af højpatogen aviær influenza i visse medlemsstater (EUT L 261 af 11.10.2017, s. 26).

- (5) Desuden er bilaget til gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 blevet ændret adskillige gange for at tage hensyn til ændringer af grænserne for de beskyttelses- og overvågningszoner, som de berørte medlemsstater har oprettet i overensstemmelse med direktiv 2005/94/EF.
- (6) Bilaget til gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 blev senest ændret ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/2412 ⁽¹⁾, efter at Nederlandene og Italien havde anmeldt udbrud af højpatogen aviær influenza i disse medlemsstater. De pågældende medlemsstater har også meddelt Kommissionen, at de efter de pågældende udbrud på behørig vis har gennemført de nødvendige foranstaltninger i henhold til direktiv 2005/94/EF, herunder oprettelse af beskyttelses- og overvågningszoner omkring de inficerede fjerkræbedrifter.
- (7) Siden datoen for den seneste ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/2412 har Nederlandene anmeldt et nyt udbrud af højpatogen aviær influenza af subtype H5N6 på en fjerkræbedrift i provinsen Groningen i den nordlige del af denne medlemsstat til Kommissionen. Nederlandene har også meddelt Kommissionen, at landet efter det pågældende nylige udbrud har gennemført de nødvendige foranstaltninger i henhold til direktiv 2005/94/EF, herunder oprettelse af beskyttelses- og overvågningszoner omkring den inficerede fjerkræbedrift.
- (8) Kommissionen har gennemgået de pågældende foranstaltninger sammen med Nederlandene og finder det godtgjort, at grænserne for de beskyttelses- og overvågningszoner, som landets kompetente myndighed har oprettet, ligger tilstrækkelig langt fra den fjerkræbedrift, hvor det bekræftede udbrud er konstateret.
- (9) For at hindre unødvendige forstyrrelser i samhandelen i Unionen og for at undgå, at tredjelande indfører uberettigede handelshindringer, er det som følge af det nylige udbrud af højpatogen aviær influenza i denne medlemsstat nødvendigt, i samarbejde med Nederlandene, hurtigt på EU-plan at identificere de beskyttelses- og overvågningszoner, der er oprettet i Nederlandene i henhold til direktiv 2005/94/EF.
- (10) Gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 bør derfor opdateres for at tage hensyn til den opdaterede epidemiologiske situation i Nederlandene for så vidt angår højpatogen aviær influenza. Navnlig bør beskyttelses- og overvågningszonerne i Nederlandene, der nu er underlagt restriktioner i henhold til direktiv 2005/94/EF, opføres i bilaget til gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247.
- (11) Bilaget til gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 bør derfor ændres med henblik på at opdatere regionaliseringen på EU-plan ved at indsætte de beskyttelses- og overvågningszoner i Nederlandene, der er oprettet i henhold til direktiv 2005/94/EF som følge af det nylige udbrud af højpatogen aviær influenza i den pågældende medlemsstat, samt varigheden af de restriktioner, der gælder heri.
- (12) Under hensyntagen til bekræftelsen af det nylige udbrud af højpatogen aviær influenza i Nederlandene og den fortsatte risiko for yderligere udbrud af denne sygdom i Unionen — en risiko, der kan bestå i lange perioder, selv i sommermånederne — bør de foranstaltninger, der er fastsat ved nævnte gennemførelsesafgørelse, fortsat finde anvendelse indtil udgangen af året. Anvendelsesperioden for gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 bør derfor forlænges indtil den 31. december 2018.
- (13) Gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 bør derfor ændres.
- (14) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 5 ændres »31. maj 2018« til »31. december 2018«.
- 2) Bilaget ændres som angivet i bilaget til nærværende afgørelse.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/2412 af 20. december 2017 om ændring af bilaget til gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 om beskyttelsesforanstaltninger over for udbrud af højpatogen aviær influenza i visse medlemsstater (EUT L 342 af 21.12.2017, s. 29).

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. marts 2018.

På Kommissionens vegne
Vytenis ANDRIUKAITIS
Medlem af Kommissionen

BILAG

I bilaget til gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 foretages følgende ændringer:

1) I del A affattes oplysningerne vedrørende Nederlandene således:

»Medlemsstat: Nederlandene

Område	Anvendelsen ophører (dato) (artikel 29, stk. 1, i direktiv 2005/94/EF)
I provinsen Groningen	
— Vanaf de kruising van Heirweg (Visvliet) en de N355, de N355 volgend in oostelijke richting tot aan de Bosscherweg.	29.3.2018«
— De Bosscherweg volgend in noordelijke richting tot aan de Westerwaarddijk.	
— De Westwaarddijk volgend in oostelijke richting overgaand in de Oosterwaarddijk overgaand in zuidelijke richting tot aan de Pamaweg.	
— De Pamaweg volgend in oostelijke richting tot aan de Heereburen.	
— De Heereburen volgend in zuidelijke richting overgaand in oostelijke richting overgaand in zuidelijke richting overgaand in oostelijke richting tot aan de Frijtumerweg.	
— De Frijtumerweg volgend in zuidelijke richting tot aan de Balmahuisterweg.	
— De Balmahuisterweg volgend in zuidelijke richting tot aan de N355.	
— De N355 volgend in oostelijke richting overgaand in zuidelijke richting tot aan de Van Starckenborghkanaal ZZ.	
— De Van Starckenborghkanaal ZZ volgend in westelijke richting tot aan de Hoendiep Oostzijde.	
— De Hoendiep Oostzijde volgend in zuidelijke richting tot aan de Niekerkerdiep ZZ.	
— De Niekerkerdiep ZZ volgend in westelijke richting tot aan de Millinghaweg.	
— De Millinghaweg volgend in zuidelijke richting overgaand in de Fanerweg tot aan de Maarsdijk.	
— De Maarsdijk volgend in westelijke richting overgaand in noordelijke richting tot aan de N980.	
— De N980 volgend in zuidelijke richting overgaand in westelijke richting tot aan de De Noord.	
— De De Noord volgend in noordelijke richting tot aan de Caspar Roblesdijk.	
— De Caspar Roblesdijk volgend in westelijke richting tot aan de De Wieren.	
— De De Wieren volgend in noordelijke richting tot aan de Abel Tasmanweg.	
— De Abel Tasmanweg volgend in westelijke richting tot aan de Stationsweg.	
— De Stationsweg volgend in noordelijke richting tot aan de Heirweg.	
— De Heirweg volgend in oostelijke richting tot aan de kruising met de N355.	

2) I del B affattes oplysningerne vedrørende Nederlandene således:

»Medlemsstat: Nederlandene

Område	Anvendelsen ophører (dato) (artikel 31 i direktiv 2005/94/EF)
I provinsen Groningen	
— Vanaf de kruising van de Kuipersweg en de N355 (Buitenpost), de N355 volgen in oostelijke richting tot aan de Steenharts. — De Steenharst volgend in noordelijke richting tot aan de Zevenhuisterweg. — De Zevenhuisterweg volgend in west noordelijke richting tot aan de Hesseweg. — De Hesseweg volgend in oostelijke richting tot aan de Brongersmaweg. — De Brongersmaweg volgend in noordelijke richting tot aan de Foijingaweg. — De Foijingaweg volgend in oostelijke richting tot aan de Wester-Nieuwkruisland. — De Wester-Nieuwkruisland volgend in noordelijke richting tot aan de Kwelderweg. — De Kwelderweg volgend in oostelijke richting tot aan de W. van der Ploegweg. — De W. van der Ploegweg volgend in noordelijke richting tot aan de Hooge Zuidwal. — De Hooge Zuidwal volgend in oostzuidelijke richting tot aan de N388. — De N388 volgend in noordelijke richting tot aan de Stationsstraat. — De Stationsstraat volgend in noordoostelijke richting tot aan het Hunsingokanaal (Water). — Het Hunsingokanaal (Water) volgend in oostelijke richting tot aan de Kanaalstraat. — De Kanaalstraat volgend in oostzuidelijke richting tot aan de Hoofdstraat. — De Hoofdstraat volgend in noordelijke richting tot aan de Vlakkeriet. — De Vlakkeriet volgend in oostelijke richting tot aan de Kattenburgerweg. — De Kattenburgerweg volgend in noordelijke richting overgaand in oostelijke richting overgaand in zuidelijke richting tot aan de Zuurdijksterweg. — De Zuurdijksterweg volgend in oostelijke richting tot aan de N983. — De N983 volgend in zuidelijke richting tot aan het Reitdiep (Water). — Het Reitdiep (Water) volgend in oostelijke richting tot aan het Aduarderdiep (Water) — Het Aduarderdiep (Water) volgend in zuidelijke richting tot aan het van Starkenborgh Kanaal (Water). — Het Starkenborgh Kanaal (Water) volgend in oostelijke richting tot aan de Gaaikemadijk. — De Gaaikemadijk volgend in zuidelijke richting tot aan de N355. — De N355 volgend in oostelijke richting tot aan de N977. — De N977 volgend in zuidelijke richting tot aan de Hoendiep. — De Hoendiep volgend in westelijke richting tot aan de Roderwolderdijk. — De Roderwolderdijk volgend in zuidelijke richting tot aan de A7. — De A7 volgend in westelijke richting tot aan de Matsloot. — De Matsloot volgend in zuidelijke richting tot aan de Sandebuurt. — De Sandebuurt volgend in westelijke richting overgaand in zuidelijke richting tot aan de Sandebuursedijk. — De Sandebuursedijk volgend in westelijke richting tot aan de Aan De Vaart.	29.3.2018

Område	Anvendelsen ophører (dato) (artikel 31 i direktiv 2005/94/EF)
— De Aan de Vaart volgend in zuidelijke richting tot aan de Damweg. — De Damweg volgend in westelijke richting overgaand in de Turfweg tot aan de N372. — De N372 volgend in west noordelijke richting tot aan de Van Panhuijslaan. — De Van Panhuijslaan volgend in zuidelijke richting tot aan de Lindensteinlaan. — De Lindensteinlaan volgend in westelijke richting tot aan de Auwemalaan. — De Auwemalaan volgend in zuidelijke richting tot aan de Pastoor Hopperlaan. — De Pastoor Hopperlaan volgend in westelijke richting overgaand in de Veenderij tot aan de Turfring. — De Turfring volgend in zuidelijke richting overgaand in westelijke richting tot aan de Tolbertervaart. — De Tolbertervaart volgend in zuidelijke richting tot aan de N979. — De N979 volgend in westzuidelijke richting tot aan de Carolieweg. — De Carolieweg volgend in noordelijke richting overgaand in westelijke richting overgaand in de Grouwweg tot aan de Jonkersweg. — De Jonkersweg volgend in noordelijke richting tot aan de Nieuweweg. — De Nieuweweg volgend in westelijke richting overgaand in de Kruisweg tot aan de N980. — De N980 volgend in noordelijke richting tot aan de Leidijk. — De Leidijk volgend in westelijke richting tot aan de Zuiderweg. — De Zuiderweg volgend in westelijke richting tot aan de Oude Dijk. — De Oude Dijk volgend in noordelijke richting tot aan de N981. — De N981 volgend in westelijke richting tot aan de N358. — De N358 volgend in noordelijke richting overgaand in Lutkepost overgaand in de Kuipersweg tot aan de kruising met de N355.	
— Vanaf de kruising van Heirweg (Visvliet) en de N355, de N355 volgend in oostelijke richting tot aan de Bosscherweg. — De Bosscherweg volgend in noordelijke richting tot aan de Westerwaarddijk. — De Westwaarddijk volgend in oostelijke richting overgaand in de Oosterwaarddijk overgaand in zuidelijke richting tot aan de Pamaweg. — De Pamaweg volgend in oostelijke richting tot aan de Heereburen. — De Heereburen volgend in zuidelijke richting overgaand in oostelijke richting overgaand in zuidelijke richting overgaand in oostelijke richting tot aan de Frijtumerweg. — De Frijtumerweg volgend in zuidelijke richting tot aan de Balmahuisterweg. — De Balmahuisterweg volgend in zuidelijke richting tot aan de N355. — De N355 volgend in oostelijke richting overgaand in zuidelijke richting tot aan de Van Starckenborghkanaal ZZ. — De Van Starckenborghkanaal ZZ volgend in westelijke richting tot aan de Hoendiep Oostzijde. — De Hoendiep Oostzijde volgend in zuidelijke richting tot aan de Niekerkerdiep ZZ. — De Niekerkerdiep ZZ volgend in westelijke richting tot aan de Millinghaweg. — De Millinghaweg volgend in zuidelijke richting overgaand in de Fanerweg tot aan de Maarsdijk. — De Maarsdijk volgend in westelijke richting overgaand in noordelijke richting tot aan de N980.	29.3.2018«

Område	Anvendelsen ophører (dato) (artikel 31 i direktiv 2005/94/EF)
— De N980 following in southern direction overgoing in western direction to the De Noord. — De De Noord following in northern direction to the Caspar Roblesdijk. — De Caspar Roblesdijk following in western direction to the De Wieren. — De De Wieren following in northern direction to the Abel Tasmanweg. — De Abel Tasmanweg following in western direction to the Stationsweg. — De Stationsweg following in northern direction to the Heirweg. — De Heirweg following in eastern direction to the crossing with the N355.	

HENSTILLINGER

HENSTILLING Nr. 1/2017 FRA SAMARBEJDSRÅDET EU-ARMENIEN

af 20. november 2017

om prioriteterne for partnerskabet mellem EU og Armenien [2018/315]

SAMARBEJDSRÅDET EU-ARMENIEN HAR —

under henvisning til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side, særlig artikel 78, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side ⁽¹⁾ (»aftalen«) blev undertegnet den 22. april 1996 og trådte i kraft den 1. juli 1999.
- (2) I overensstemmelse med aftalens artikel 78 kan Samarbejdsrådet fremsætte passende henstillinger med henblik på at opfylde aftalens mål.
- (3) I overensstemmelse med aftalens artikel 95, stk. 1, skal parterne træffe alle fornødne almindelige eller særlige foranstaltninger til at opfylde deres forpligtelser i henhold til aftalen og drage omsorg for, at aftalens mål virkeliggøres.
- (4) I revisionen af den europæiske naboskabspolitik blev det foreslået at indlede en ny fase med gensidigt engagement med partnerne for at øge ejerskabsfølelsen hos begge parter.
- (5) Unionen og Armenien er blevet enige om at konsolidere deres partnerskab ved at fastlægge en række prioriteter for perioden 2017-2020 med henblik på at støtte og styrke modstandsdygtigheden og stabiliteten i Armenien.
- (6) Parterne i aftalen er derfor blevet enige om teksten til prioriteterne for partnerskabet mellem EU og Armenien, der understøtter gennemførelsen af aftalen og koncentrerer samarbejdet om fælles interesser, der er fastlagt i fællesskab —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

Artikel 1

Samarbejdsrådet henstiller, at parterne gennemfører prioriteterne for partnerskabet mellem EU og Armenien, der er fastsat i bilaget.

Artikel 2

Denne henstilling træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. november 2017.

På Samarbejdsrådets vegne

F. MOGHERINI
Den Europæiske Union

E. NALBANDIAN
Republikken Armenien

⁽¹⁾ EFT L 239 af 9.9.1999, s. 3.

BILAG

PRIORITETER FOR PARTNERSKABET MELLEM DEN EUROPÆISKE UNION OG ARMENIEN

I. BAGGRUND

Partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Armenien på den anden side (i det følgende benævnt »partnerskabs- og samarbejdsaftalen«) blev undertegnet den 22. april 1996 og trådte i kraft den 1. juli 1999. EU og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side har den 27. februar 2017 afsluttet forhandlinger om en **omfattende og udvidet partnerskabsaftale**, hvis tekst er ved at blive færdigbehandlet med henblik på undertegnelse. **Prioriteterne for partnerskabet mellem EU og Armenien** har til formål at lette gennemførelsen af samarbejdet mellem partnerne, herunder inden for rammerne af den nye aftale. Prioriteterne for partnerskabet har til formål at styrke forbindelserne mellem EU og Armenien og fremme universelle værdier og stabilitet, modstandsdygtighed, sikkerhed og velstand baseret på demokrati, menneskerettigheder, retsstatsprincippet samt bæredygtig økonomisk vækst og åbenhed. De er i overensstemmelse med prioriteterne, der er fastsat af **Republikken Armenien** og EU, herunder de prioriteter, som er fastsat i den reviderede **europæiske naboskabspolitik** (ENP) ⁽¹⁾. Prioriteterne for partnerskabet følger principperne om fælles ejerskab og differentiering og udspringer af de fire prioriteter ⁽²⁾, der blev aftalt i fællesskab ved Det Østlige Partnerskabs **topmøde i Riga** i 2015, og som blev bekræftet af begge parter på Det Østlige Partnerskabs udenrigsministtermøde i maj 2016 som de vejledende rammer for det fremtidige arbejde. Endelig er prioriteterne for partnerskabet også i overensstemmelse med **målene for bæredygtig udvikling for 2030** og **Parisaftalen fra 2015** om klimaændringer og deres engagement i spørgsmål vedrørende økonomi, miljø og social bæredygtighed samt klimaændringer.

EU og Armenien har fælles **interesser** og **værdier**, navnlig med henblik på Armeniens engagement i økonomiske og politiske reformer og regionalt samarbejde, herunder inden for rammerne af Det Østlige Partnerskab. Den **nye, omfattende aftale vil forny og danne retsgrundlaget for de bilaterale forbindelser** og det nuværende momentum bør udnyttes med henblik på at styrke forbindelserne mellem EU og Armenien, blandt andet gennem fastlæggelse af prioriteter for partnerskabet. Denne nye overordnede ramme og de prioriterede samarbejdsområder vil bygge på partnernes **fælles interesse** i at øge det gensidige engagement under hensyntagen til EU's og Armeniens andre internationale forpligtelser.

Prioriteterne for partnerskabet bygger på det tidligere frugtbare samarbejde, herunder i forbindelse med gennemførelsen af **ENP-handlingsplanen**, som de erstatter. Disse prioriteter for partnerskabet bør danne grundlag for dagsordenen ved regelmæssige politiske dialogmøder og sektordialoger som defineret i den nye aftale, der også danner rammen for gennemførelse og opfølgning af prioriteterne.

Det fremtidige finansielle samarbejde mellem EU og Armenien og programmeringen heraf, navnlig den næste fælles støtteramme for Armenien for 2017-2020, vil være baseret på disse prioriteter for partnerskaberne.

II. PRIORITETER

Prioriteterne for partnerskabet afspejler **fælles interesser** og fokuserer på områder, hvor et samarbejde er til gensidig fordel. Armenien og EU vil fortsætte med at forfølge de centrale mål, nemlig at støtte regional stabilitet baseret på **fælles værdier** og en stærk forpligtelse til demokrati og menneskerettigheder. Civilsamfundet er en vigtig aktør inden for rammerne af Det Østlige Partnerskab, og EU og Armenien vil yderligere fremme dets deltagelse i gennemførelsen af disse prioriteter. **Økonomisk samarbejde** med henblik på vedvarende **vækst** er et område af stor fælles interesse, inden for hvilket vi vil undersøge alle muligheder for at forbedre forretningsmiljøet. For at skabe hurtigere og mere inklusiv vækst er der behov for at styrke relevante færdigheder og menneskelig kapital i de offentlige institutioner, forbedre regeringsførelsen yderligere samt for bedre infrastrukturforbindelser. Håndteringen af disse udfordringer vil skabe gunstige betingelser for et stærkere samarbejde inden for centrale sektorer og for øget mobilitet og således være til **gavn for borgerne** i både EU og Armenien. Prioriteterne er indbyrdes forbundne og gensidigt forstærkende. Hvert prioriteret område omfatter flere elementer og har både en **tværfaglig** og **tværgående** tilgang, der er nødvendig for at nå målet. Dette omfatter en fælles aktiv deltagelse i multilaterale samarbejdsfora, herunder inden for rammerne af Det Østlige Partnerskab.

⁽¹⁾ JOIN(2015) 50 final af 18.11.2015.

⁽²⁾ Se de fire overskrifter i del II. Prioriteter.

1. Styrkelse af institutioner og god regeringsførelse

EU og Armenien er indstillet på et tættere samarbejde med henblik på at fremme **meneskerettighederne** og **retsstatsprincippet**, samt **de grundlæggende frihedsrettigheder**. De vil sammen arbejde for løbende at forbedre forholdene i Armenien inden for offentlig forvaltning, god regeringsførelse og retsvæsenet, optrappe bekæmpelsen af korruption og styrke civilsamfundet. **Ligestilling mellem kønnene samt miljømæssige og sociale spørgsmål** vil blive indarbejdet i alle områder af samarbejdet.

Der vil være fokus på gennemførelse og håndhævelse af relevant lovgivning, herunder den **nye forfatning**. Den **valgreform**, der blev vedtaget i september 2016 på grundlag af blandt andet anbefalinger fra Kontoret for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder under Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa, gælder fra og med parlamentsvalget den 2. april 2017. Parterne vil også bestræbe sig på at videreudvikle et **gunstigt miljø for civilsamfundet**, herunder **arbejdsmarkedsorganisationerne**, og dets deltagelse i beslutningsprocessen. Civilsamfundet er blevet hørt i udarbejdelsen af disse prioriteter for partnerskabet, og vil også spille en vigtig rolle ved at bidrage til overvågningen af deres gennemførelse.

Parterne vil optrappe indsatsen for at **reformere den offentlige forvaltning**, herunder de lokale og **retshåndhævende myndigheder**. Der vil blive lagt særlig vægt på retsstatsprincippet, fremme af retsvæsenets uafhængighed, adgang til domstolsprøvelse og retten til en retfærdig rettergang. Denne reform vil begynde med en strategisk ramme for reform af den offentlige forvaltning. Målet for vores samarbejde er at styrke ansvarlighedsgørelse og effektiv regeringsførelse, blandt andet gennem moderne og kønsbevidst forvaltning af menneskelige ressourcer og udbredt anvendelse af **digital forvaltning**, herunder inden for sundhedssektoren. Politikudvikling og evaluering vil ske på grundlag af klare beviser, blandt andet fra en statistisk tjeneste af høj kvalitet.

Bekæmpelsen af korruption vil stå i centrum for den administrative reform og landets indsats for at styrke retsstatsprincippet. Der vil i samarbejdet være fokus på både styrkelse af de korruptionsbekæmpende organer og på gennemgang af lovgivningen, navnlig systemet for offentlige indkøb, systemet til angivelse af aktiver, som skal sikre dets korrekte gennemførelse, samt forvaltningen af de offentlige funktioner, der er forbundet med flest udfordringer af økonomiske eller andre årsager (indkøb, fortoldning og udstedelse af tilladelser), med henblik på at sikre høje etiske standarder og undgå interessekonflikter. Parterne skal gennemføre bistanden i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning og skal samarbejde om at beskytte EU's og Armeniens finansielle interesser, jf. de relevante bestemmelser i den omfattende økonomiske partnerskabsaftale.

Samarbejdet i sikkerhedssektoren vil sigte mod at styrke ansvarlighedsgørelsen af sikkerhedsoperatører og tage hånd om fælles bekymringer i kampen mod organiseret kriminalitet, stoffer og terrorisme, herunder finansiering af terrorisme og hvidvaskning af penge, med midler, der overholder de bestemmelser om retfærdighed, frihed og sikkerhed, som er fastsat i de forskellige aftaler, der regulerer forbindelserne mellem EU og Armenien. Yderligere modernisering af grænseforvaltningen vil både bidrage til sikkerheden i landet og regionen og til den økonomiske udvikling ved at lette lovlige handelsudvekslinger. Parterne vil også samarbejde om inddrivelse af udbytte fra strafbare forhold gennem forbedring af Armeniens lovgivning og opretning af et fuldt operationelt kontor for inddrivelse af aktiver.

2. Økonomisk udvikling og markedsmuligheder

Parternes fælles mål er en bæredygtig og inklusiv økonomisk udvikling i Armenien. Bæredygtig vækst kræver forsvarlige økonomiske politikker, der sikrer den makroøkonomiske og finansielle stabilitet. Disse bør omfatte et fortsat tilsagn om holdbare budgetpolitikker samtidig med, at kapitaludgifter og sociale udgifter sikres og buffere mod eksterne chok konsolideres. **Forvaltningen af de offentlige finanser** (der udgør et vigtigt element hvad angår regeringsførelse og demokrati samt økonomisk udvikling) skal være i overensstemmelse med principperne om bedste internationale praksis. Tilsyn med banker vil blive styrket yderligere i overensstemmelse med internationale normer og bedste praksis for at øge robustheden og modstandsdygtigheden i den finansielle sektor. Moderniseringen og reformerne af told- og skatteforvaltningen, herunder internationalt samarbejde og øget bekæmpelse af svig, vil forbedre opkrævningen af indtægter.

Et **forbedret erhvervsklima** er afgørende for økonomisk udvikling. Der vil i denne henseende blive fokuseret på yderligere forenkling af de administrative procedurer, mindske af administrative omkostninger og lettere adgang til finansiering for små og mellemstore virksomheder (**SMV'er**) i et sundt og diversificeret finansmarked, samt beskyttelse og håndhævelse af ejendomsrettigheder. Stærke erhvervsfremmeorganisationer og erhvervssammenslutninger vil hjælpe de erhvervsdrivende med at udnytte nye muligheder og få større indflydelse på udformningen af økonomiske politikker. EU og Armenien vil gennem mobilisering af både EU's og Armeniens økonomiske aktører søge at styrke armenske virksomheders evne til at deltage i internationale værdikæder, hvilket vil fremme teknologi- og videnoverførsel. Erhvervsstøtteorganisationers rolle er i denne sammenhæng af afgørende betydning, og EU's støtte til kontaktfremmedling mellem de armenske og europæiske virksomheder kan understøtte indsatsen på nationalt plan. Armensk deltagelse i internationale værdikæder kan både omfatte samt styrkes og fremskyndes af direkte udenlandske investeringer, hvilket kan bidrage til opbyggelsen og styrkelsen af færdigheder og kompetencer på lokalt plan. Det er i denne henseende afgørende at forbedre de investeringsmæssige rammer ved at øge deres gennemsigtighed, pålidelighed og effektivitet. Et investeringsmiljø, der understøtter virksomhederne, omfatter også effektiv konkurrence på markederne for varer og tjenesteydelser, og sikres gennem en stærk og uafhængig konkurrencemyndighed, som overholder de højeste etiske standarder, samt en effektiv håndhævelse af konkurrencereglerne og effektiv beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder geografiske betegnelser. Indarbejdelsen på alle politikområder af et fokus på at gøre det lettere at drive

forretning vil medvirke til at skabe vækst. Der er brug for moderne beskæftigelses- og socialpolitikker for at sikre, at den økonomiske udvikling er inklusiv og bidrager til at forbedre velfærden for alle armenske borgere. Dette omfatter opbygningen af relevante institutioner, der skal sikre, at der føres effektivt tilsyn med arbejdsvilkår, herunder sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen.

Det er vigtigt at gennemføre Armeniens overordnede udviklingsstrategi samt sektorspecifikke strategier (såsom SMV-strategien og anbefalingerne fra SBA-vurderingen, strategien til fremme af eksport, og udvikling af landdistrikterne), deltage aktivt i EU's program for SMV'er (COSME) og for forskning og innovation (Horisont 2020), opgradere reguleringen og infrastrukturen inden for informations- og kommunikationsteknologi (IKT) og gøre fuld brug af EU's støtte på disse områder.

Det er med henblik på modernisering af Armeniens økonomi og samfund vigtigt at fremme landets digitale økonomi, herunder gennem tilnærmelse af Armeniens **digitale økonomi** til EU's digitale indre marked.

Overvågning af gennemførelsen af disse strategier bør omfatte en dialog mellem den offentlige og private sektor og en høring af de relevante civilsamfundsorganisationer, herunder arbejdsmarkedsorganisationer.

Den **grønne økonomi** udgør en betydelig mulighed for at opnå en bæredygtig udvikling med vækst. **Miljømæssige spørgsmål, herunder klimaforandringer, vil blive indarbejdet** i alle de relevante politikker.

EU og Armenien har etableret et effektivt samarbejde inden for **landbrug, regionaludvikling og udvikling af landdistrikter** for at fremme udviklingen af landbrugsorganisationer og værditilvækstkæder i hele Armenien. Selv om landbrug og selvforsyningslandbrug giver muligheder i forbindelse med fødevarerikkerhed og uformel beskæftigelse, er det vigtigt at videreudvikle sektorens konkurrenceevne, herunder gennem kapacitetsopbygning og adgang til finansiering. Parterne vil fortsætte med at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed **i alle regioner**, ved at bygge videre på tidligere resultater og i koordinering med reformen af den offentlige forvaltning på alle niveauer.

3. Konnektivitet, energieffektivitet, miljø og klimaindsats

Armenien skal overvinde de konnektivitetsudfordringer, der er forbundet med at være en indlandsstat. Flere områder i landet lider under deres afsides beliggenhed og begrænsede forbindelser til de økonomiske, politiske og sociale centre. Samarbejde med EU og andre lande i Det Østlige Partnerskab i de ovennævnte områder, især Georgien, kan bidrage til at mindske konsekvenserne af landets geografiske placering.

Forbedring af forretningsmuligheder, transport, logistik og værdikæder i landet ville øge Armeniens vækstpotentiale, og dette kan fremmes gennem forbedret konnektivitet internt og på tværs af grænserne. Transporten i Armenien foregår hovedsageligt ad land-, sø- og luftruter. Eftersom EU, Rusland og Kina er Armeniens vigtigste handelspartnere, transiteres gods sædvanligvis med jernbanefærge fra havne i Georgien. Parterne vil samarbejde om at udvikle hurtige toldprocedurer ved grænserne, da disse for alle transportformer er afgørende for at undgå dyre forsinkelser.

Parterne vil også samarbejde inden for rammerne af det **udvidede centrale transeuropæiske netværk (TEN-T)** og på grundlag af klar prioritering, med henblik på at forbedre Armeniens adgang til de internationale markeder. Samarbejde på området for trafikikkerhed, både vedrørende infrastruktur og politiske aspekter, vil også blive fremmet. Investeringer i infrastruktur skal være miljøvenlige og klimasikre.

Med henblik på at sikre effektive forbindelser og markedsudvikling, der går ud over det umiddelbare naboskabsområde, er det vigtigt at reformere den civile luftfart, en reform, der i sidste ende kan føre til indgåelse af en **luftfartsaftale** med EU.

God miljøforvaltning (navnlig anvendelsen af miljøkonsekvensanalyse og strategisk miljøvurdering, adgang til miljøoplysninger og adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet) **og indarbejdelse af miljøet og af klimamæssige spørgsmål i de relevante politikområder** vil skabe et solidt grundlag for bæredygtig udvikling. Forpligtelser på miljøområdet, som indeholdt i den nye aftale, vil danne grundlaget for relevante reformer. Øget **energieffektivitet** vil hurtigt generere væsentlige og varige energibesparelser og fremme **overgangen** til en emissionslav og klimarobust økonomi; i boligsektoren kan sådanne foranstaltninger knyttes til arbejdet under borgmesterpagten. Så

længe nuklear energi anvendes til at opretholde en tilstrækkelig energiforsyning i landet, er det nødvendigt at sikre et højt nukleart sikkerhedsniveau. Den Internationale Atomenergiorganisations (IAEA) standarder og EU's standarder og praksis, som omhandlet i den omfattende økonomiske partnerskabsaftale, vil danne grundlaget herfor.

En pålidelig energiforsyning til rimelige priser er en nødvendig forudsætning for et velfungerende, moderne samfund, og begrænsning af miljø- og klimabelastninger er en forudsætning for dets bæredygtighed. Bedre energi- og ressourceeffektivitet, herunder inden for boligsektoren, samt en øget anvendelse af vedvarende energikilder vil ved gennemførelse af den nyeste lovgivning om energieffektivitet, vedvarende energikilder og elektricitetsmarkedet bidrage til opnåelsen af denne målsætning. I denne sammenhæng kan offentlige udbud i sektorerne for tjenester og infrastruktur også spille en rolle.

Energisikkerheden kan også styrkes ved at forbedre og øge forbindelserne til nabolandene. Armeniens fortsatte aktive deltagelse i det multilaterale samarbejde inden for Det Østlige Partnerskab vil være af afgørende betydning for fastlæggelsen af projekter af fælles interesse, der vil kunne drage fordel af EU's finansielle støtte. Forbedring af energieffektiviteten og fremme af vedvarende energi med kapacitetsopbygning og en klar prioritering af investeringer er afgørende for at sikre energisikkerheden i Armenien.

Endelig er lukning og sikker dekommissionering af atomkraftværket i Medzamor (MNPP) samt hurtig vedtagelse af en køreplan/handlingsplan med henblik herpå fortsat vigtige mål i betragtning af behovet for at erstatte atomkraftværket med ny kapacitet, der vil sikre Armeniens energisikkerhed og skabe vilkårene for bæredygtig udvikling i landet.

4. Mobilitet og mellemfolkelige kontakter

Parterne vil sammen arbejde for at fremme mobiliteten blandt deres respektive statsborgere med henblik på at øge omfanget af mellemfolkelige kontakter gennem målrettede foranstaltninger rettet mod blandt andet unge, studerende, forskere, kunstnere, kulturelle aktører og forretningsfolk og bekræfter dermed på ny, at øget mobilitet for parternes borgere under sikre og velforvaltede forhold fortsat er et centralt mål, og vil i mellemtiden overveje at indlede en visumdialog med Armenien, forudsat at der er fastsat betingelser for velforvaltet og sikker mobilitet, herunder effektiv gennemførelse af aftaler om visumlempelse og tilbagetagelsesaftaler mellem parterne. De vil samarbejde om bekæmpelse af irregulær migration, herunder gennem gennemførelsen af tilbagetagelsesaftalen, fremme af grænseforvaltningspolitik samt juridiske og operationelle rammer.

Forvaltning af migrationsstrømmene vil ske på grundlag af aftalen om lempelse af visumreglerne/tilbagetagelsesaftalen. EU anerkender Armeniens rolle i behandlingen af flygtninge fra Syrien, hvilket gør landet berettiget til støtte under EU's regionale trustfond som reaktion på den syriske krise ⁽¹⁾.

Imødegåelse af udfordringerne på det globale marked kræver et solidt sæt kompetencer på alle niveauer, såvel i virksomheder som i den offentlige forvaltning. **Undervisning på førskoleniveau, grundniveau, sekundært og videregående niveau, erhvervsfaglig uddannelse og undervisning**, samt samarbejde mellem uddannelsessystemet og erhvervslivet bør alle styrkes for fuldt ud at kunne bidrage til udviklingen af disse kompetencer. Der vil som følge af Armeniens associering til Horisont 2020-programmet blive lagt særlig vægt på forskning og **innovation**.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse C(2014) 9615 af 10. december 2014 om oprettelse af Den Europæiske Unions regionale trustfond oprettet som reaktion på den syriske krise, den såkaldte »Madadfond«.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse af Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2017/697 af 4. april 2017 om kompetente nationale myndigheders udøvelse af de valgmuligheder og skøn, der gives i henhold til EU-retten, for så vidt angår mindre signifikante institutter (ECB/2017/9)

(Den Europæiske Unions Tidende L 101 af 13. april 2017)

Side 157, betragtning 7:

I stedet for: »(7) Valgmuligheder og skøn for så vidt angår undtagelser af eksponeringer fra anvendelsen af grænsen for store eksponeringer, som er fastsat i artikel 395, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, bør anvendes konsekvent for både signifikante institutter og mindre signifikante institutter med henblik på at fastlægge lige konkurrencevilkår for kreditinstitutter i de deltagende medlemsstater, at begrænse de koncentrationsrisici, der opstår fra specifikke eksponeringer, og sikre, at de samme mindstekrav anvendes på tværs af SMM til vurderingen af overholdelsen af de betingelser, som er fastsat i artikel 400, stk. 3, i samme forordning. Navnlig bør de koncentrationsrisici, som opstår fra særligt dækkede obligationer, og som falder ind under bestemmelserne i artikel 129, stk. 1, 3 og 6 i forordning (EU) nr. 575/2013, samt eksponeringer med eller garanteret af regionale eller lokale myndigheder i medlemsstater, hvor disse fordringer ville blive tillagt en 20 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2 i forordning (EU) nr. 575/2013, begrænses. For så vidt angår koncerninterne eksponeringer, herunder kapitalinteresser eller andre interesser, er det nødvendigt at sikre, at beslutningen om fuldt ud at undtage disse eksponeringer fra anvendelsen af grænsen for store eksponeringer træffes på grundlag af en grundig vurdering som anført i bilag I til forordning (EU) 2016/445 (ECB/2016/4). Anvendelsen af fælles kriterier for vurderingen af, hvorvidt en eksponering, herunder kapitalinteresser eller andre interesser, med regionale eller centrale kreditinstitutter, som kreditinstituttet i henhold til lovfastsatte eller vedtægtsmæssige bestemmelser er tilsluttet i et netværk i overensstemmelse med retlige eller lovmæssige bestemmelser, og som i henhold til disse bestemmelser er ansvarlige for likviditetsudligning inden for netværket, opfylder kravene til undtagelse fra grænsen for store eksponeringer som anført i bilag II til forordning (EU) 2016/445 (ECB/2016/4), er berettiget. En sådan anvendelse bør sikre, at signifikante og mindre signifikante institutter, som er tilsluttet i det samme netværk, behandles konsekvent. Udøvelsen af valgmuligheden omfattet af artikel 400, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, som fastsat i denne retningslinje, bør kun finde anvendelse, hvis den pågældende medlemsstat ikke har udøvet den valgmulighed, der er omfattet af artikel 493, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.«

læses: »(7) Valgmuligheder og skøn, for så vidt angår undtagelsen af eksponeringer fra anvendelsen af grænsen for store eksponeringer, som er fastsat i artikel 395, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, bør anvendes konsekvent for både signifikante institutter og mindre signifikante institutter med henblik på at skabe lige konkurrencevilkår for kreditinstitutter i de deltagende medlemsstater, at begrænse de koncentrationsrisici, der opstår fra specifikke eksponeringer, og sikre, at de samme mindstekrav anvendes på tværs af SSM ved vurderingen af, hvorvidt de betingelser, som er fastsat i artikel 400, stk. 3, i samme forordning, er overholdt. Navnlig bør de koncentrationsrisici, som opstår fra særligt dækkede obligationer, og som falder ind under bestemmelserne i artikel 129, stk. 1, 3 og 6 i forordning (EU) nr. 575/2013, samt eksponeringer mod eller garanteret af regionale eller lokale myndigheder i medlemsstater, hvor disse fordringer ville blive tillagt en 20 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2 i forordning (EU) nr. 575/2013, begrænses. Det er nødvendigt at lægge fælles kriterier til grund ved vurderingen af, hvorvidt en eksponering, herunder kapitalinteresser eller andre interesser, mod regionale eller centrale kreditinstitutter, til hvilke kreditinstituttet er knyttet i et netværk i overensstemmelse med retlige eller lovmæssige bestemmelser, og som i henhold til disse bestemmelser er ansvarlige for likviditetsudligning inden for netværket, opfylder betingelserne for en undtagelse fra grænsen for store eksponeringer som anført i bilaget til denne retningslinje. En sådan anvendelse skal sikre, at signifikante og mindre signifikante institutter, som er tilsluttet det samme netværk, behandles konsekvent. Udøvelsen af valgmuligheden omfattet af artikel 400, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, som fastsat i denne retningslinje, bør kun finde anvendelse, hvis den pågældende medlemsstat ikke har udøvet den valgmulighed, der er omfattet af artikel 493, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.«

Berigtigelse til Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2016/2249 af 3. november 2016 om den retlige ramme for bogføring og regnskabsrapportering i Det Europæiske System af Centralbanker (ECB/2016/34)

(Den Europæiske Unions Tidende L 347 af 20. december 2016)

Side 43, artikel 13:

I stedet for: »2. Som undtagelse til artikel 3, litra b), artikel 9, stk. 4, artikel 15, stk. 1, og artikel 17, stk. 2, kan følgende alternative behandling lægges til grund ved værdiansættelsen af syntetiske instrumenter:«

læses: »2. Som undtagelse til artikel 3, nr. 2, artikel 9, stk. 4, artikel 15, stk. 1, og artikel 17, stk. 2, kan følgende alternative behandling lægges til grund ved værdiansættelsen af syntetiske instrumenter:«

Berigtigelse til Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2017/2081 af 10. oktober 2017 om ændring af afgørelse ECB/2007/7 om de nærmere vilkår for TARGET2-ECB (ECB/2017/30)

(Den Europæiske Unions Tidende L 295 af 14. november 2017)

Side 89, Artikel 1:

I stedet for: »1. Følgende artikel 3a indsættes:«

læses: »Afgørelse ECB/2007/7 ændres således:

1. Følgende artikel 3a indsættes:«

Berigtigelse af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/2379 af 18. december 2017 om anerkendelse af Canadas rapport med oplysninger om typiske drivhusgasemissioner fra dyrkning af landbrugsråvarer, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF

(Den Europæiske Unions Tidende L 337 af 19. december 2017)

Side 87, underoverskriften i tabellens sidste kolonne i bilaget:

I stedet for: »Kg CO₂eq/MJ FAME«

læses: »g CO₂eq/MJ FAME«.

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA